

ŠALEŠKI RUDAR

CASOPIS JE IZHAJAL KOT »RUDAR«,
GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA RUDNIKA
LIGNITA VELENJE. — OD 1. MAJA 1965 DALJE
GA IZDAJA OBCINSKI ODBOR SZDL VELENJE.

GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK
LJUBAN NARAKS
TEHNIČNI UREDNIK IVAN FIJAVZ

15. JULIJA 1965 — LETO I, STEVILKA 6

CENA 30 DIN — POŠTINA PLACANA V GOTOVINI

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

STAN RUDARSKI BODI POZDRAVLJEN

Dan rudarjev sovpada z dnevom borca in je bil za velenjske rudarje dvojni praznik. V narodnem osvobodilnem gibanju je iz rudnika sodelovalo precej rudarjev. Že pred vojno pa so se bojevali za svoje pravice, zato je njihov uporniški duh prerasel v upor in boj proti okupatorju ter nečloveškemu sistemu. Ko so letos, dvajseti v svobodi, praznovali svoj stanovski praznik in hkrati dan borca, so velenjski rudarji manifestirali svojo voljo in pripravljenost, da vztrajno nadaljujejo začeto pot. Neumorno bodo delali za lepšo bodočnost delovnega človeka in naše socialistične domovine.

Rudarsko Velenje je bilo v prazničnih dneh svečano okrašeno. Na dan rudarjev je dolga parada rudarjev, učencev rudarskega šolskega centra in ostalih, krenila izpred kulturnega doma po velenjskih ulicah na kotalkališče. Tu se je zbrala več tisoč glava množica. Med gosti je bil tudi prvi častni član rudarskega kolektiva in član CK ZKJ tovariš Franc Leskošek-Luka.

Fanfara so naznanile začetek slavlja. Najprej je predsednik centralnega delavskega sveta Erno Rahten govoril o pomenu praznovanja. Na slavnostnem prostoru je bilo 50 članov kolektiva, ki 20 let delajo v velenjskem rudniku lignita. Pozdravil jih je predsednik upravnega odbora Janes Grašič in jim zaželel še nadaljnjih delovnih uspehov z željo, da ostanejo tudi naprej zvesti kolektivu.

S posebnim rudarskim ceremonialom — skokom čez kožo — so sprejeli v rudarski kolektiv 57 mladih rudarjev, 19 kovinarjev in kovinark ter 11 električarjev.

Prvič je zaigrala mlada godba učencev rudarskega šolskega centra skupaj s starejšo rudarsko godbo. Zaigrali so Internacionalo in tako končali osrednjo proslavo na kotalkališču v Velenju. Poslali so tudi pozdravno brzojavko predsedniku republike tovarišu Titu.

V prazničnih dneh pa je bilo v Velenju še več ostalih prireditev na igrišču ob jezeru, delavskem klubu in drugje.

NISMO POZABILI NAŠIH BORCEV

Narodi Jugoslavije smo proslavili Dan borca v spomin na dogodke pred dvajsetimi leti, ko so borci narodnoosvobodilne vojske Jugoslavije zmagoslavno končali svojo borbo proti Hitlerjevskim zavojevalcem. Nad deset tisoč ljudi se je zbralo na velikem zborovanju prekomorskih brigad v Hlirski Bistrici. Tega zborovanja se je udeležilo tudi 68 borcev prekomorskih brigad iz velenjske občine.

Ob dnevu borca je predsednik zveznega odbora Zveze združenja borcev NOV Jugoslavije Aleksander Ranković poslal poslanico vsem borcem v spomin na osvobodilno vojno in na povojni razvoj Jugoslavije, ki je na vseh področjih dosegla velike rezultate. Tovariš Ranković je podaril v svoji poslanici, da jugoslovansko ljudstvo trdno veruje v politiko aktivnega miroljubnega sožitja, kot edine alternative proti vojni, da je mir danes pogoj ne le vsega napredka, temveč tudi obstoja človeštva. Kljub naporom miroljubnih sil na svetu, je dejal tovariš Ranković, se javljajo v svetu poskusi, da se v mednarodnih odnosih legalizira politika sile in intervencije. Tako skušajo danes nekateri reakcionarni krogi ZDA v Vietnamu, Dominikanski republik,

Kongu in v nekaterih drugih krajih s silo ovirati pravično stremljenje narodov po svobodi. Bivše borce Jugoslavije prav tako skrbi sistematično oboroževanje in krepitev vojaške sile zahodno-nemške in pa podpora, ki jo zahodno nemške oblasti dajejo ustaškim, četniškim in kvistlinškim emigrantom. Tako zadržanje, ugotavlja tovariš Ranković v svoji poslanici, ruši ne le osnove, na katerih bi morali temeljiti odnosi med našo deželo in Zahodno Nemčijo, temveč ogroža svetovni mir. Na koncu poslanice je tovariš Ranković izrazil prepričanje, da bodo bivši borci tudi v bodoče prispevali k socialistični graditvi, varovali in razvijali bratstvo in enotnost jugoslovanskih narodov in bili vedno v prvih vrstah v borbi za mir in za miroljubno sodelovanje med narodi.

V velenjski občini smo svečano proslavili Dan borca. V Velenju so združili proslavljanje z rudarskim praznikom. Soštanjčane je na sam Dan borca prebudilo že v zgodnjih jutranjih urah streljanje in bučnica. Mladinski odred predvojaške vzgoje je v improvizirani bitki napadel z več strani mesto Soštanj. Po končanem napadu so imeli na Trgu svobode krajevno proslavo. Član predsedstva občinskega Združenja zveze borcev NOV tovariš Slavko Čučnik je govoril o pomenu praznovanja in zaželel vsem bivšim borcem, aktivistom, sodelavcem, internirancem in zapornikom ter vsem delovnim ljudem iskrene čestitke ob Dnevu borca.

Na proslavi je sodelovala godba na pihala soštanjske »Zarje« in pevski zbor društva upokojencev. Pionirji iz osnovne šole Ravne pri Soštanju so nastopili z recitacijami in pozdravili udeležence proslave. Predsednik krajevnega odbora ZB NOV tovariš Jože Kranjc jim je podaril nagrado. Položili so tudi vence na spomenik žrtvam fašizma na Trgu svobode.

20 LET USTVARJALNOSTI V SVOBODI

DELO IN RAZVOJ

VELENJSKI RUDARJI SO LETOS ŽE DVAJSETIČ V SVOBODI PRAZNOVALI SVOJ STANOVSKI RUDARSKI PRAZNIK. ZATO NE BO ODVEČ, CE OB TEJ PRILIKI PRIKAZEMO RAZVOJ RUDNIKA IN RAST NOVEGA RUDARSKEGA VELENJA.

IZGRADNJA VELENJA PREDSTAVLJA V MALEM PRESEK SOCIALISTIČNE IZGRADNJE NASE DOMOVINE IN BORBE DELOVNIH LJUDI NOVE JUGOSLAVIJE V BITKI ZA ZMAGO NAD EKONOMSKO IN TEHNIČNO ZAOSTALOSTJO. NASTANEK RUDARSKEGA VELENJA NE PREDSTAVLJA SAMO SPREMEMBO VCERAJSNJEGA TRGA V DANASNJE MODERNO MESTO, TEMVEČ TUDI SPREMEMBO NE-POMEMBNEGA RUDNIKA, KI SE JE RAZVIL V MEHANIZIRAN RUDNIK NADEVROPSKEGA POVPREČJA.

Proizvodnja rudnika

Rudnik lignita Velenje pridobiva premog z jamskim odkopavanjem. Njegova povprečna kalorična vrednost je 2.700 Kcal, s 40 odstotki vlage in 10 odstotki pepela ter spada tako ta premog med nizko kalorične premoge.

(Nadaljevanje na 2. strani)

S. Vrtačnik med govorom.

20 LET USTVARJALNOSTI V SVOBODI DELO IN RAZVOJ

(Nadaljevanje s 1. strani)

Rast kolektiva

Prva organizirana eksploatacija velenjskega lignitnega slojišča sega v konec prejšnjega stoletja. Evidenčno zabeleženi podatki o proizvodnji datirajo od leta 1917 dalje. Značilno za ta čas je, da proizvodnja premoga v Velenju, vse od leta 1917 do leta 1939, ni presegla letnih 200.000 ton nakopanega lignita. Med drugo svetovno vojno se je proizvodnja za kratek čas dvignila na 300.000 ton, kar je predvsem posledica potreb nemškega vojnega stroja, ki je neusmiljeno ropal naše premogovne zaloge. Vendar je zaradi aktivnega delovanja narodnoosvobodilnega gibanja v Saleški dolini, leta 1944 proizvodnja naglo upadla, saj se je veliko število rudarjev ravno v tem času aktivno vključilo v

Zaradi neprestanega večanja produktivnosti dela se je zaposlenost počasneje dvigala kot sama proizvodnja. Sedaj je zaposlenih 3.985 članov kolektiva, od katerih dela 61 odstotkov neposredno v jami. Od vseh zaposlenih je le 5 odstotkov administrativcev, kar kaže na visoko intenzivnost dela. Povprečna starost članov kolektiva je 30 let.

V zadnjih desetih letih naglega razvoja se je kolektiv tudi politično utrdil. Od 38 članov ZKS, kolikor jih je bilo leta 1950, jih je danes na rudniku že preko 400.

Zelo značilna je tudi rast in delo delavskih samoupravnih organov. Pred 15 leti, ko so izvolili prvi delavski svet, je v njem bilo le 80 čla-

nik Velenje ustanovil tudi šolski center z rudarsko industrijsko šolo, srednje tehnično rudarsko šolo, šolo za rudarske tehnike v proizvodnji in šolo za kvalificirane električarje in kovinarje. V uk lahko vse te šole sprejmejo letno 600 učencev.

Gospodarski rezultati

Smotnost vlaganj v nadaljni razvoj rudnika Velenje, dobra organizacija proizvodnega procesa in vsestranska razgledanost delovnega kolektiva so osnovni činitelji, ki zagotavljajo rentabilnost in uspešnost gospodarjenja.

Rudnik lignita Velenje danes ni samo dobro mehanizirani premogovnik z visoko produktivnostjo, temveč se ta produktivnost odraža tudi na gospodarskih uspehih.

Doseženi narodni dohodek je za 132,8 odstotkov večji od povprečja vseh ostalih jugoslovanskih premogovnikov. Visoko doseženi narodni dohodek pa omogoča tudi najpovoljnije delitev. Le 70 odstotkov narodnega dohodka se porabi za osebne dohodke. Dobro razvita mehanizacija in organizacija dela, racionalnost v zaposlenosti in visoka produktivnost delavcev, omogočajo tudi primerne osebne dohodke za rudarjev trud in vloženo delo. Čeprav osebni dohodki prva leta razvoja rudnika niso bili dovoljni, saj so bili med najnižjimi v jugoslovanskem merilu, se je tedaj kolektiv tudi zavestno odrekal delu svojih zaslužnih osebnih dohodkov v korist skladov podjetja in na ta način omogočil pospešeno stanovanjsko izgradnjo.

Dosežena rentabilnost vloženi sredstev se odraža v akumulativnosti rudnika. Danes dosežena akumu-

Med gosti je bil tudi član CK ZKJ, predsednik Zdrženja borcev NOV Slovenije in prvi član kolektiva velenjskih rudarjev tovariš Franc Leskošek-Luka.

narodnoosvobodilno borbo, rudnik sam pa je bil s strani partizanskih akcij onesposobljen za nadaljno proizvodnjo.

Kot cenjen energetski vir, je v skladu s splošnim razvojem industrije in energetike v novi Jugoslaviji, dobil tudi nizko kalorični premog svoje važno in odločilno mesto. Rudniške naprave so bile takoj po osvoboditvi obnovljene. Leta 1946 je rudnik Velenje že dosegel predvojni nivo proizvodnje, ki je nato iz leta v leto nenehno rasla. Vse do leta 1953 se je proizvodnja enakomerno dvigala pri najvišje možnem izkoriščanju po vojni rekonstruiranih rudniških kapacitet. V tem času so bila izvedena tudi obsežna raziskovalna dela, ki so pokazala, da so zaloge premoga v Saleški dolini največje od vseh premogovnih ležišč v Sloveniji. Zato se je pričelo v rudnik intenzivno vlagati sredstva za povečanje proizvodnih kapacitet. Tako je v tem času maloštevilni kolektiv prevzel nase težko in odgovorno nalogo bodoče izgradnje.

Najprej so politično in strokovno gradili samega sebe in odločno izkoristili vse velike možnosti, ki jim jih je dala socialistična družbena ureditev. Krepili so delavsko samoupravljanje, hitro opustili zastarele metode dela pri eksploataciji premoga in pričeli z novimi sodobnejšimi, ki so na široko odprle pot k mehanizaciji rudnika. Od 1953. do 1956. leta so bili dokončani novi rudniški objekti v Prelogah. Po tem času je letna proizvodnja nenehno rasla in se vsako leto povečala za 12 do 14 odstotkov. Lansko leto pa je kolektiv rudnika že nakopal 3 milijone ton lignita. To je več kakor 15-kratna letna proizvodnja rudnika pred drugo svetovno vojno.

Hkrati z večjo proizvodnjo pa se je dvigala tudi produktivnost dela. Ta je nad evropskim povprečjem in izražena v tonah na delavnih takale:

Leto	Proizvodnja v tonah	Učinek rudniški	Učinek odskopni
1950	477.230	2,09	—
1955	1.116.500	2,42	6,54
1960	2.200.000	3,69	9,13
1965	3.300.000 (plan)	4,45	11,59

Visoka produktivnost dela in ekonomičnost vloženi sredstev ter razmeroma nizki proizvodni stroški so omogočili, da je rudnik lignita Velenje dosegel vidne uspehe pri svojem delu.

nov kolektiv. Leta 1960, ko so formirali ekonomske enote, je v samoupravnih organih sodelovalo že 220 članov kolektiva. Njih aktivnost pa se je povečala v zadnjih dveh letih, ko so naredili nadaljnjo decentralizacijo samoupravljanja in uvedli obračunske enote, kot najmanjše samoupravne oblike. Tako sodeluje sedaj v vseh samoupravnih organih že 750 članov kolektiva. Leta 1950 je le 120 članov rudniškega kolektiva sodelovalo v organih družbene samouprave. Danes pa je v organe družbene politične skupnosti vključenih 15 odstotkov delavcev, zaposlenih v rudniku lignita Velenje.

Poglobljeno samoupravljanje je dobilo svoj odraz na boljšem gospodarjenju, večji produktivnosti in s tem tudi večji proizvodnji, kot rezultat sproščene samoiniciative članov kolektiva v ožjem področju njihovega dela, vodenja in upravljanja.

Ker so člani kolektiva vse skozi skrbeli za svojo strokovno kot tudi družbeno ekonomsko izobrazbo, zato je njihovo delo v samoupravnih organih rudnika, kakor tudi v drugih organizacijah bilo plodno. Razne šole, tečaje in seminarje obiskuje sedaj preko 1.200 članov kolektiva. Število tistih, ki so se hoteli izobraževati je iz leta v leto raslo. Izobraževanje pa je predvsem važno za rudarski kolektiv zaradi tega, ker pribajajo novi delavci, ki jih je potrebno rudarskemu poklicu in življenju v kolektivu šele priučiti.

Da bi v bodoče zagotovili redni dotok novih članov kolektiva je rud-

Na svečanem mestu so bili člani kolektiva, ki že dvajset let delajo in služijo hitrejšemu napredku rudnika lignita Velenje.

lativnost omogoča zbiranje sredstev družbene akumulacije v obliki davatev, na drugi strani pa omogoča predvsem rudniku samemu, da z zbranimi in ustvarjenimi skladi močno vpliva na nadaljni gospodarski razvoj ter, da še nadalje gradi stanovanja in komunalne objekte v novem Velenju.

Delovni kolektiv je že vložil iz lastnih sredstev preko 4 milijarde v proizvodne namene in prav toliko za stanovanjsko izgradnjo. Skrb za človeka, posebno še za rudarja, ki dela globoko pod zemljo, lahko najboljše ilustriramo s podatkom, da odpade na vsakega člana kolektiva 26 m² sončnih, zdravih in zračnih stanovanjskih površin, ki so jih zgradili po vojni.

Med jubilarji 20-letniki je bil tudi Jože Obn. Predsednik centralnega delavskega sveta tovariš Erno Rahten in predsednik upravnega odbora Janez Grašič, sta mu izročila ročno uro in plaketo priznanja za uspešno in požrtvovalno delo.

ZLATA POROKA

Praznovanje 50-letnice poroke je jubilej, ki ga slavijo redki zakonski pari. Takšen jubilej je eno tistih redkih naključij, ki jih doživi človek v poznem in mirnem toku svojega življenja.

PRED NEDAVNIM STA SLAVILA ZLATO POROKO ANTON KALIGARO IN NJEGOVA ŽIVLJENJSKA DRUŽICA MARIJA ROJ. HOVNI-KAR. JUBILANT SE JE RODIL PRED 81. LETI KOT SIN DELAVSKE DRUŽINE V SALEKU. PO BREZSKRBNIH OTROSKIH LETIH SE JE MORAL ŽE KOT MLA-DOLETNIK UDINJATI S PRILOZ-NOSTNIMI DELI PRI RAZNIH DE-LODAJALCIH. POZNEJE PA SE JE ZAPOSIL KOT RUDAR V VE-LENJSKEM RUDNIKU. NJEGOVA ŽENA MARIJA PA SE JE RODILA 1893. LETU V SKALAH PRI VELE-NJU.

Pred 50. leti sta začela skupno življenjsko pot in si ustvarila svoj dom. Bila sta zavedna in napredna ter potrpežljivo prenašala vse življenjske udarce, med drugim tudi najtežjega, ko sta izgubila sina Rudija, ki se je ob okupaciji pridružil naprednim silam, postal aktivist in borec ter daroval svoje življenje kot talec 1942. leta. Kasneje sta doživela še dva težka udarca s tragično smrtjo sinov Antona in Ivana. Vendar ju še tako kruta usoda ni zlomila in ločila. Zato lahko zakonca, Anton in Marija Kaligaro, ponosno gledata na prehojeno pot, popolna sta lahko na njuno delo, kakor tudi na skupne uspehe pri graditvi boljšega in lepšega življenja.

Odbornik občinske skupščine Velenje, tovariš Jože Kovač, je jubilar-toma v potrditev zlate poroke vrnil prstana, ki sta ju spremljala v zvestobi in spoštovanju skozi dolga leta, z željo, da bi še naprej uživala srečo in zadovoljstvo, v veselje njihovih otrok in vnukov ter v ponos naši skupnosti, ki čeni človeka vse

Marija in Anton Kaligaro

drugače kot v preteklosti. V znak potrditve 50-letnice zlate poroke jima je odbor občinske skupščine izročil dokument naslednje vsebine: «Skupščina občine Velenje svečano potrjuje in daje priznanje ob 50-letnici skupnega zakonskega življenja zakoncema Antonu in Mariji Kaligaro, ki sta sklenila zakonsko zvezo, dne 27. junija 1915. leta v Soštanju.»

Jubilantoma so predstavniki rudnika lignita Velenje izročili ključce od popolnoma opremljenega stanovanja v Novem Velenju in se nekdanjemu rudarju oddolžili za njegovo vestno in neumorno delo v njihovem kolektivu.

Jutrišnji razvoj rudnika

Nizka kalorična vrednost lignita ekonomično ne bo več prenašala daljših transportnih stroškov in bo zahtevala, da to črno zlato racionalneje koristimo kot doslej. Zato bo potrebno čimveč lignita porabiti na kraju samem in ga predelati v plemenitejšo energijo — elektriko ali daljinski plin — katerih transport do potrošnikov je neprimerno cenejši, sama uporaba pa ekonomičnejša.

Lignitni premog je danes že dragocena bazična surovina za kemično industrijo. Zaradi tega je delovni kolektiv rudnika lignita Velenje že od vsega začetka svoj jutrišnji razvoj vezal na izgradnjo energokemičnega kombinata, v katerem bi proizvajali visoko kalorični daljinski plin. Tako postavljena perspektiva potrošnje narekuje, da bodo morali velenjski rudarji povečati proizvodnjo na 6,5 milijona ton letno nakopanega lignita, od katerih bi porabili na samem mestu za predelavo kar 80 odstotkov celotne proizvodnje. Takšna poraba premoga bo zagotovila ekonomsko in tehnološko najbolj smotno izkoriščanje lignitnega sloja.

Makso Mavec se je v imenu članov kolektiva, ki so že dvajset let pri rudniku, toplo zahvalil za pozornost in obljubil, da bodo še naprej zvesto izpolnjevali svoje delovne dolžnosti.

Kako so gradili in vlagali

V Velenju je zgrajenih 1.440 družinskih in samskih stanovanj. Vgrajene pa so tudi komunalne naprave za bodoče naselje v katerem bo 35 tisoč prebivalcev. Regulirana je reka Paka, položena kanalizacija, vodovodno omrežje, električni kablji, cevi za daljinsko toplovodno ogrevanje in zgrajene ceste. Mesto ima zdravstveni dom, osnovni šoli, rudarsko šolo z domom, delavsko univerzo, delavski klub, kulturni dom, mladinski klub, otroška in športna igrišča, rekreacijski center ob jezeru, gostinske in trgovske lokale ter zelene parke. Vse so zgradili z namenom, da bi bilo, v pogojih socialistične izgradnje, delavnemu človeku boljše kot doslej.

Pri sami ureditvi novega mesta pa so levji delež prispevali prebivalci Velenja sami, ko so od direktorja do rudarja, uslužbenca in vratarja prostovoljno delali leto za letom. Vrednost tako opravljenih del lahko ocenimo na približno 350 milijonov dinarjev ali 700 tisoč opravljenih delovnih ur.

IZ OBČINSKE SKUPŠČINE NOVA IMENOVANJA

Ker je dosedanjam članom potekla dvoletna mandatna doba, so na zadnji seji občinske skupščine izvolili nove člane v občinski svet. Po statutu občine ima občinska skupščina skupno 15 svetov. Vsi sveti imajo 151 članov. V svete je občinska skupščina izvolila 30 članov izmed svojih odbornikov in 43 članov izmed drugih oseb, dočim so delovne in druge organizacije delegirale v svete 78 članov.

Za nove predsednike svetov so bili izvoljeni:

● za predsednika sveta za splošne in notranje zadeve JOŽE VOLK, vodja personalnega oddelka v kadr. soc. službi rudnika lignita Velenje,

● za predsednika sveta za družbeni plan in finance, odbornik zbornice delovnih skupnosti IVAN GOSNIK, vodja računovodstva Kmetijske zadruge Soštanj,

● za predsednika sveta za industrijo in obrt, odbornik zbornice delovnih skupnosti OSKAR PISTOR, tehnični direktor tovarne gospodinjstke opreme »Gorenje« Velenje,

● za predsednika sveta za kmetijstvo in gozdarstvo VLADO GORLOV, pomočnik upravnika obrata GG Nazarje v Velenju,

● za predsednika sveta za komunalne zadeve, odbornik občinskega zbora STANE SROT iz Pesja, vodja obrata podjetja za distribucijo električne energije Celje v Soštanju,

● za predsednika sveta za urbanizem, odbornik zbornice delovnih skupnosti DUSAN JANEŽIČ, diplomirani elektro inženir pri rudniku lignita Velenje,

● za predsednika sveta za blagovni promet in turizem AVGUST JERIH, pomočnik direktorja rudnika lignita Velenje,

● za predsednika sveta za stanovanjske zadeve IVO GOROGRANC, tajnik krajevne skupnosti Velenje,

● za predsednika sveta za delo in delovna razmerja, odbornik zbornice delovnih skupnosti občinske skupščine JURE JURANČIČ, diplomirani rudarski inženir rudnika lignita Velenje,

● za predsednika sveta za varstvo družine, odbornik občinskega zbora IVAN GUSIČ iz Soštanja, upravnik Sanatorija Ravne pri Soštanju,

● za predsednika sveta za zdravstvo JOŽE TEKAVEC, vodja kadrovske socialne službe rudnika lignita Velenje,

● za predsednika sveta za socialno varstvo VALTER KONCAN, diplomirani pravnik pri rudniku lignita Velenja,

● za predsednika sveta za vzgojo in izobraževanje, odbornica občinskega zbora ZINKA PECNIK, tajnica delavske univerze Velenje,

● za predsednika sveta za društveno dejavnost MILAN STERBAN, sekretar občinskega odbora SZDL,

● za predsednika sveta za narodno obrambo TONE MOCILNIK, predsednik občinske skupščine.

Občinska zbornica sta izvolila tudi odborniško komisijo za prošnje in pritožbe. Za predsednika te komisije je bil izvoljen STANE PRASNIKAR, odbornik občinskega zbora iz Smartnega ob Paki, za člane pa JOŽEF PLAZL, odbornik občinskega zbora iz Saleka, MILA ROGEL, odbornica zbornice delovnih skupnosti iz Topolšice, ELICA VRTACNIK, odbornica občinskega zbora iz Soštanja in ANTON ŽEVART, odbornik zbornice delovnih skupnosti iz Velenja.

Za upravnika Muzejske zbirke slovenskih premogovnikov, ki jo je občinska skupščina ustanovila kot posebno organizacijsko enoto, je bil imenovan JURIJ JUG, profesor zgodovine iz Celja.

Zaradi ukinitve prisilne uprave v Tovarni usnja Soštanj je občinska skupščina razrešila upravitelja te uprave LEONA MADRONICA iz Soštanja.

Prejšnji predsednik občinske skupščine je bil razrešen dolžnosti predsednika občinske komisije za odlikovanja in dolžnosti predsednika občinskega štaba za obrambo pred elementarnimi nevarnostmi. Na izpraznjeno mesto predsednika teh dveh organov pa je bil soglasno izvoljen novi predsednik TONE MOCILNIK.

NADOMESTNE VOLITVE

V volilni enoti, ki obsega podjetja Galanterijo in obrat Topra v Soštanju, so imeli pretekli mesec nadomestne volitve odbornika v zbor delovnih skupnosti občinske skupščine Velenje. Na neposrednih volitvah je dobil v obeh podjetjih Stane Slutej 127 glasov, Antonija Mavzer pa 71 glasov. Tako je bil za novega odbornika izvoljen v tej volilni enoti Stane Slutej, ki je dobil več glasov.

OBČINSKI PRAZNIK V ŠOŠTANJU

Na pobudo Občinskega odbora SZDL je Mestni odbor SZDL Soštanj sklical sestanek političnega aktiva in predstavnik delovnih organizacij. Sprejet je bil sklep, da se predlaga Skupščini občine Velenje, naj letos, ko je tudi 20. obletnica osvoboditve, izbere za kraj praznovanja občinskega praznika Soštanj.

Praznovanje bi bilo povezano s centralno proslavo 20. obletnice osvoboditve in z otvoritvijo nekaterih novih, za Soštanj tako potrebnih objektov, kot je adaptirana tovarna, adaptirana I. osnovna šola in drugih, kakor tudi z dokončanjem prve faze del pri olepšanju mesta Soštanj.

Da bi lahko praznovali v primerem okolju in dali proslavi čimbolj

svečan izgled, je bil imenovan »Štab za ureditev mesta Soštanje, ki bo pripravil program vseh tistih drobnih in večjih del, ki jih bo potrebno opraviti do 8. oktobra, kakor tudi za dela dokončne ureditve mesta. Prisotni na sestanku so enoglasno smatrali, da je to ugodna prilika, ko bomo prebivalci mesta Soštanj lahko z združenimi močmi in z ustrežno organizacijo ter ob finančni pomoči odpravili vse tiste nevesčnosti in pomanjkljivosti, ki kvarijo izgled našega mesta in naše počutje v njem.

Ta naloga bo lahko uspešno opravljena le, če bomo pripravljeno prav vsi sodelovali in prijeti za delo tako pred in okoli lastnih hiš, kakor tudi na objektih, ki so potrebni nam vsem!

Štab se bo potrudil, da bo vse občane Soštanja pravočasno obveščal o vseh svojih sklepih in načrtih.

POLITIČNI AKTIV SE OBRACA NA OBCANE MESTA SOŠTANJ Z ZELJO, DA Z DELOM POKAZEJO SVOJO ZAVEST, OBENEM PA PRIPOMOREJO, DA BOMO TA POMEMBEN DOGODEK ZA NAS KRAJ PRAZNOVALI KAR NAJBOLJ ZADOVOLJNO IN SVĚČANO, LEPO IN UREJENO MESTO BO V OKRAS IN ZADOVOLJSTVO SAMO NAM, AMPAK TUDI ŠTEVILNIM GOSTOM, KI SE BODO V PRIJETNI KRAJ RADI SE VEČKRAT VRACALI.

ZA RUDARSKI PRAZNIK SO SPREJELI V RUDNISKI KOLEKTIV 57 MLADIH RUDARJEV, 19 KOVNARJEV IN KOVINARJEV, TER 11 ELEKTRIKARJEV. FOTOGRAFIJE PRIKAZUJEJO »SKOK CEZ KOZO«.

Bogastvo, ki dolina naša v sebi skriva, rudar v znoju pridobiva. Ker pa znoja jaz se ne bojim, med vas rudarje si želim.

Praznik velik danes jaz slavim, ko na sodu pred kožo tu stojim, ker pa dober rudar bi rad postal, na zdravje vseh izpil bom čašo to, da lažje bo čez kožo šlo.

Koža je pripravljena, le strmujo čez njo, da ne boš več zelenec...

Postali so rudarji ...

Sprejeli so rudarski znak, svetiljko in ključ ter obljubili, da bodo v rokah in sreih nosili svetlo luč, gojili ljubezen in tovarništvo. Ključ pa bodo drugo leto predali njihovim mlajšim naslednikom.

Absolventje obljublajo, da jih bo črna-zelena zastava spremljala do groba. Obljublajo, da bodo ohranili pridobitve njihovih revolucionarnih prednikov, narodnoosvobodilne borbe in pomagali pri socialistični izgradnji domovine. Na sliki: četa 57 mladih in zdravih fantov je stopila v rudarske vrste.

Prinesli so jim čaše. Skupno so izpili in dokazali tovarništvo. Le tako bodo lahko še več ustvarjali in enotno, kot znajo vedno rudarji, pomagali drug drugemu ter premagovali skupne težave ob soju svetiljke in brenju transportnih trakov.

V mladem mestu je zrastle nova godba. Ob vedrih zvokih bo vedno znova oživljala tradicionalno čast rudarja, revolucionarja in borca za novi čas. Na sliki: učenci rudarskega šolskega centra so pod vodstvom kapelnika tovariša Taušič Andreja prvič nastopili na rudarski praznik.

UREDNIŠTVO CASOPISA
»SALEŠKI RUDAR«

sprejme v redno delovno
razmerje

administratorko

z znanjem strojepisja in
vodenjem knjigovodstva

Pogoj: končana srednja ekonomska šola. Prošnje z življenjepisom in dokazili o šolski izobrazbi pošljite na naslov: Uredništvo »Saleški rudar«, Titov trg 2.

ENERGOKEMIČNI KOMBINAT

POLITIKA OMEJEVANJA INVESTICIJ IN ZMANJSEVANJE INVESTICIJSKIH SREDSTEV NISTA BISTVENO VPLIVALI NA POTEK IZGRADNJE ENERGOKEMIČNEGA KOMBINATA VELENJE. S KREDITNO POGODBO, SKLENJENO S SPLOŠNO GOSPODARSKO BANKO SLOVENIJE, SO ZAJAMCENA POTREBNA INVESTICIJSKA SREDSTVA IN TUDI TRANSA ZA LETOSNJE LETO. LETOS BODO IZVEDENA PREDVIDENA DELA IN USTREZNE PRIPRAVE ZA NADALJNJO IZGRADNJO V PRIHODNIH DVEH LETIH.

Priprave za izgradnjo intenzivno tečejo, posebno izdelava načrtov za gradbena dela. S češkimi podjetji je sklenjena dobavna pogodba za plinske generatorje in za toplarno. Načrti za te objekte so izgotovljeni tako, da ni več nobene ovire. Ker so gotovi tudi gradbeni načrti, bodo gradbena dela za temelje plinskih generatorjev in toplarne lahko začeli že v letošnjem poletju.

pravljalna dela na trasi plinovoda so v glavnem končana. Tu in tam še ni dokončno določena trasa plinovoda zaradi ovir, ki nastajajo pri raznih investitorjih prometnih objektov, ki še nimajo dokončno razčiščenih svojih načrtov. Težave so tudi z gradbenimi dovoljenji pri posameznih občinah, zaradi različnih postopkov in stališč pri izdajanju ustreznih dovoljenj.

be, oziroma, so z njimi sklenjene dobavne pogodbe.

Predvidoma bo najprej zgrajena toplarna, ker so za njo že narejeni vsi projekti in je tudi oprema že tik pred dobavo. Ob nemotenem poteku montaže, bo leta 1966 začela najprej obratovati toplarna, leto pozneje pa vsi obrati velikega energokemičnega kombinata v Velenju.

DVA OSNUTKA ZAZIDALNIH NAČRTOV

V JAVNI RAZPRAVI

Skupščina občine Velenje je na zadnji seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti obravnavala osnutka zazidalnih načrtov za stanovanjsko sosesko Velenje-Konovo in za območje med Pako in Kidričevo cesto v Velenju. Oba osnutka zazidalnih načrtov je sklenila predlagati v javno razpravo.

Po urbanističnem programu za mesto Velenje je na območju, ki ga zajema zazidalni okoliš Velenje-Konovo, predvidena samo gradnja enodružinskih stanovanjskih hiš in ni predvidena gradnja nobenih drugih objektov. Celotno območje tega okoliša meri okoli 22 hektarjev. Na tem zemljišču je že zgrajenih 16 enodružinskih stanovanjskih hiš in 9 večjih gospodarskih poslopij, ki pa se bodo v perspektivi odstranila, ker bodo izgubila svojo funkcijo. Po osnutku zazidalnega načrta se predvideva gradnja 126 novih stanovanjskih hiš in bi velikost posamezne gradbene parcele znašala okoli 700 m². Zemljišča okoli stanovanjskih hiš bi lahko lastniki koristili za vrtove.

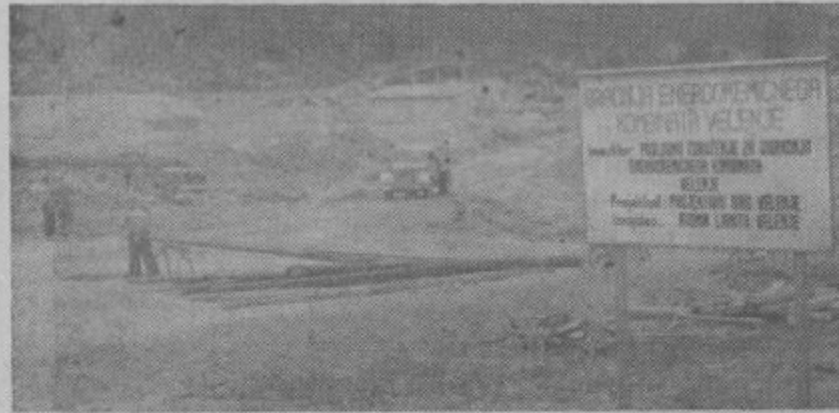
Po dograditvi vseh individualnih stanovanjskih hiš bi se lahko v to sosesko naselilo okoli 630 novih prebivalcev, tako da bo ta soseska štela skupno sosednjimi prebivalci 710 oseb ali okoli 70 ljudi na hektar, če se odštejejo gozdovi in zelo strma pobočja.

V naselju ni predvidena gradnja nobenih novih cest, temveč le utrdiv in razširitev sedanje cestne mreže. Vodovodno omrežje za naselje se bo priključilo na glavno vodovodno cev pri Selu s tem, da se bo moral zgraditi za naselje na najvišjem gričku nov rezervoar. Kanalizacijsko omrežje se bo priključilo na kanalski kolektor, ki se namerava graditi severno od železniški progi do Sela, s tem, da se bo moralo zgraditi za nekaj hiš posebne greznice, ker ne bo možna njihova priključitev na mestno kanalizacijsko mrežo. V naselju se bo uredila tudi javna razsvetljava.

Stanovanjska soseska med reko Pako in Kidričevo cesto ter Jenkovo

Pomoč delovnim organizacijam

Komisija za samoupravne akte pri občinskem sindikalnem svetu v Velenju je podrobno obravnavala temeljni zakon o delovnih razmerjih. Sklenili so, da bodo pomagali delovnim organizacijam pri sprejemanju začasnih ukrepov in prilaganju statutih novim zakonskim predpisom.

Na gradbišču energokemičnega kombinata v Prelogah so začeli s pripravljalnimi deli.

Celotna oprema, ki jo bodo dobavila češka podjetja, je praktično že izgotovljena in so jo že začeli odpremljati. Prve pošiljke odpreme za plinske generatorje in za toplarno pričakujejo že ta mesec, nato pa bo sledila dobava vsak mesec po 500 do 800 ton opreme. Izvršene so priprave za vskladiščenje prispelne opreme. V ta namen je na gradbišču postavljeno večje skladišče za stroje, del opreme pa bodo vskladiščili na prostem.

Drugi del opreme, kisikarna in naprave za čiščenje plina, bodo dobavila angleška podjetja, s katerimi so sklenili ustrezne finančne in dobavne dogovore. Pri njih pospešeno delajo načrte za te objekte. Naprave so v glavnem železne konstrukcije in ne zahtevajo posebnih gradbenih objektov. Za njihovo montažo je potrebno zgraditi samo temelje. Oprema za te naprave bo pravočasno dobavljena in montirana.

Istočasno z glavnimi objekti bo potekala tudi izgradnja daljinskega plinovoda po vsej Sloveniji. Vsa pri-

Razpisali so že licitacijo za montažo plinovoda. Ko bodo dobili potrebno opremo bodo začeli montirati. Jeseni bodo predali traso izvajalcem del, ki bodo spomladi prihodnjega leta začeli z redno montažo.

Na gradbišču v Prelogah so začeli s pripravljalnimi deli. Na licitaciji je ta dela dobil v izvajanje gradbeni obrat rudnika lignita Velenje, ki je najprej postavil glavni kanal za odvod talne in druge vode. Sedaj delajo na planiranju tega terena, na izgradnji dovozne ceste, industrijskih tirov in obratnih prostorov. Čim bodo ta dela končali, bodo začeli z deli na gradnji temeljev za toplarno in plinske generatorje.

Ce ne bo posebnih težav in ovir pri financiranju izgradnje, bodo vsa dela opravili do planiranih rokov.

Kar zadeva tehnično stran izgradnje energokemičnega kombinata ni nobene ovire za njen nemoten potek, ker so vsa tehnična vprašanja več ali manj razčiščena in so sedaj v teku zadnje priprave. Velik del opreme bodo dobavila tudi domača podjetja, ki so, tudi že dala svoje ponud-

Smo v kupeju in pripravljamo za odhod. Se zadnji pozdravi mahajne znanim in neznanim in že se poleg nas vrstje stolpnice, vile in parki, ravne ulice in nazadnje še nizke kočje iz blata in peska, ki se nam zde kot čuvarji tega večmilijonskega mesta. Moj dopust kot vojaku sil Združenih narodov na Sinaju je potekel. Sedim v kupeju poleg okna, nekako še neumirjen kot vedno, kadar se pripravljam na daljšo pot. Okrog mene je hrup, nevezano pogovarjanje, večkrat pre-

kinjeno z glasnim vojaškim smehom.

Kilometri ostanejo za nami. Bujno zelenje postopoma preide v enolično sivino peska, ki sega v neogled. Pesek, ki je odslej naš stalni in nezaželjeni spremljevalec, prodira skozi vse še tako majhne špranje vagona in nas draži, se zajeda v oči ter zapira vidljivost. Živahnost v vagonu se počasi umiri. Pogledi se vedno bolj obračajo vase in nazadnje se sliši samo še enakomerni takt udarcev koles in škripanje oso-

vin, tega skoraj predpotopnega vlaka. Poizkušam, da se čimudobneje namestim na svojem sedežu. Zaradi prahu prinesem robcem pred usta in se prepustim svojim mislim...

Se v jutru smo se gnečili po Kairu. Mesto se je vgriznilo na obali »božjega dara«, kakor so nekoč siromašni Felahi z veliko ljubeznijo imenovali Nil, izvor vsega življenja. Ograjen od pustih in neljubeznivih površin Sahare in Sinaja, je Kairo kmalu postal zelo živo mesto, postal zgodovina, zakladnica spomenikov, stečič mnogih kultur, mesto podedovanega sijaja, bogastva in bede, vrata vroče Afrike; torej Kairo je pojem za sebe. To mesto je mesto preteklosti, okupirano s problemi sedanjosti in obrnjeno v prihodnost. Za Arabce predstavlja simbol nacionalne kulture in perspektiv, za tujce pa eno izmed sedanjih svetovnih čudežev z vsem onim, kar daje obiskovalcu lahko to mesto bary in kontrastov, starega in novega.

V Kairu me je vodič najprej napotil na 140 metrski stolp, ki je prav gotovo napravljen samo za turizem. Od tu sem pod seboj opazoval skoraj ves Kairo. Prav tako sem s stolpa videl široki Nil in njegove moste ter skupino džamij, imenovanih Ci-

tadel. Belijo se vrh zelenega hriba in s svojimi minareti segajo skoraj do oblakov. Iz tega stolpa se v daljavi vidijo tudi nejasni obrisi piramid. To je srečanje s Kairom od zgoraj. Napotil sem se v muzej in izumetnične zgradbe,

jaju in razkošju. Morda bo Alahu v zadnjem času ni prevseč to, da se njegova vila uprablja v turistične namene in ob nemuslimanskih obiskih za najraje spremeni v nič, da ki ne bi opazil njegove jeze.

NAŠ VOJAK

Daleč v puščavi rumenega peska so piramide.

ter skoraj v enem zaletu obšel Ramzesa, Tutankamona, Kefra in Nefredita ter spoznal, da so tudi oni že v svoji dobi zelo občudovali zlato. V zelo kratkem času sem se vrnil nazaj za 5000 let. Spoznal sem kratko zgodovino Kleopatre, skoraj najslavnejše žene sveta, lepe in zelo sposobne vladarice iz poslednjih tresljev starega Egipta. Vzhičen in začuden nad vsem, kar sem videl, vendar si vse le nisem mogel zapomniti, sem nato odšel na velike in dostojanstvene džamije Citadela, vredne svojega graditelja Mohamed Alija, deda kralja Faruka, ki ga je leta 1952 Naser nagnal iz Egipta. V tej džamiji, grajeni iz alabasterja in okrašeni z dragimi kamni, zlatom in freskami, je bogu Alahu res udobno, saj živi v največjem si-

V nasprotni strani teh božjih zgradb, daleč v puščavi rumenega peska in modrem ozadju tiba, se vrste zgradbe čudnih oblik in arhitektur. To so piramide. Ko sem se približal sem začel no gledal in ostrmel. To kar goli človeške roke pred toliki vekmi napravile, je záres pravi čudež. Toliko trpljenja samo zaradi poganskih običajev, da božji izbraneč — faraon živi tudi po svoji smrti v sijaju razkošju in da ga po smrti ne če več ne bi mogel motiti. Zal kasneje mnoga plemena niso osi ozirala na voljo egipčanskih bogov in so mnogo hramov in polnoma oropala in oskrum. Pred vsemi temi mogočnimi znameniki, sem se počutil drobn in majhnega.

Ko sem spoznal včerajšnji

ZNAČILNOSTI NOVEGA ZAKONA O DELOVNIH RAZMERJIH

Dosedanji popolni zakon o delovnih razmerjih je dobil značaj temeljnega zakona, s čimer je republikam dana možnost, da s svojimi predpisi urejajo vprašanja, ki jih ne rešuje temeljni zakon.

Zakon temelji na osnovnem načelu, da delovni ljudje, uresničujoč samoupravljanje na podlagi svobode združenega dela z družbenimi delovnimi sredstvi, kot člani delovne skupnosti, upostavljajo medsebojna razmerja in samostojno določajo medsebojne dolžnosti ter pravice, ki izvirajo iz združenega dela.

Glavna načela zakona so: delovni ljudje prosto stopajo na delo v delovno organizacijo in po svoji volji se lahko delajo v njej, delovna skupnost ureja delovna razmerja s statutom in drugimi splošnimi akti organov upravljanja, delovna skupnost zagotavlja pogoje za uresničevanje načel — vsak po svoji sposobnosti ter vsakemu po njegovem delu, kršitev samoupravnosti in nakopavnosti ima za posledico dolžna odgovornost, delavcem je zagotovljeno sodno varstvo pri uveljavljanju njihovih pravic po delu in iz skupnega dela.

PROSTO DELOVNO MESTO MORA BITI JAVNO RAZGLASENO

Delovna organizacija mora vsako delovno mesto javno razglasiti v časopisu in ga prijaviti na zavod za zaposlovanje delavcev. Praviloma se prosti mesta zasedajo po razpisu. Najmanjša starost za vstop v delovno razmerje je 15 let. Delavec ima pravico odkloniti delo na delovnem mestu, na katerem ni zagotovljeno predpisano varstvo. Za vodilna delovna mesta se razpiše povojni natečaj vsaka štiri leta, s statutom delovne organizacije pa se odredi datum razpisa.

SPREJEM NA DELO

Novi temeljni zakon o delovnih razmerjih ne predvideva organov za sprejem delavcev, kot je to predvidel sedanji zakon posebno komisijo za sprejem in odpoved delovnega razmerja. Zakon prepoveda, da bi tudi vsaka delovna organizacija sprejela prav tako ne določa čas v katerem mora delavec nastopiti delo od dneva sklenitve delovnega razmerja. Delovnim organizacijam je prepovedano, da same od primera do primera določajo kdaj mora delavec, po sklenitvi delovnega razmerja, nastopiti delo. Dosedanji predpisi so določali, da mora delavec nastopiti delo sedmi dan po sklenitvi delovnega odnosa. Poleg tega je delovna organizacija dolžna, da opozna delavca, ob vstopu na delo, o delovnem mestom, pogoji dela, njegovih dolžnostih, organizacijsko shemo, splošnimi samoupravni-

mi akti in z vsemi ostalimi pravicami in dolžnostmi.

DELOVNI ČAS

Delavec ima pravico do omejenega delovnega časa 42 ur v tednu (polni delovni čas). V posebnih težjih pogojih dela se lahko predvidi tudi krajši delovni čas. S temeljnim zakonom o uvedbi 42-urnega delovnega tedna je določeno, da morajo delovne organizacije preiti najkasneje v petih letih na 42-urni delovni čas.

O nadurnem delu novi temeljni zakon ne prinaša nobenih določil, temveč govori o takšnem delu le v slučaju nevarnosti in drugih izrednih prilikah, ki jih morajo delovne organizacije precizirati v svojih statutih.

S statuti lahko delovne organizacije tudi natančneje določijo pogoje in pogoje, kdaj je delavec dolžan delati dalj kot polni delovni čas, vendar skupni delovni čas v razdobju krajšem od enega leta, če se razdeli na delovne dni, ne sme biti daljši od 42 ur tedensko.

LETNI DOPUST

Novi temeljni zakon določa v glavnem iste kriterije za dolžino letnega dopusta kot sedanji — težino, pogoje in uspehe dela ter socialne momente in delovni staž. Delovne organizacije so dolžne s samoupravnim aktom določiti delovna mesta, ki so izpostavljena posebnim pogojem dela ter dolžino in način koriščenja letnega dopusta. Vendar novi zakon ne določa letni dopust na podlagi sedanje skale delovnega staža (5, 15, in 20 let delovne dobe), ampak določa samo spodnjo mejo letnega dopusta s štirinajstimi delovnimi dnevi in zgornjo mejo s tridesetimi delovnimi dnevi.

Delavcem, ki so mlajši od 18 let, se doda še 7 delovnih dni na one dneve letnega dopusta, ki bi jim pripadali v smislu določil splošnega akta podjetja o koriščenju letnega dopusta.

DELOVNA DISCIPLINA

V pogledu kršitve delovnih dolžnosti prepoveda novi temeljni zakon delovnim organizacijam, da same s pravilniki regulirajo delovno disciplino in odredijo način, po katerem se predpišejo disciplinska merila za kršitve dolžnosti, kakor tudi organe za vodenje postopka in izrekanje kazni ter roke, v katerih zastari kaznivo dejanje.

Z novim zakonom se ne predvideva več disciplinskih sodišč pri občinskih skupščinah, kot pritožbenih instanc in disciplinskih forumov, ki so izrekale kazni članom samo-

upravnih organov in direktorjem.

Za kršitev delovnih dolžnosti se delavcu izrekajo: opomin, javni opomin, zadnji javni opomin in izključitev iz delovne skupnosti. Izključitev lahko izreče samo delavski svet s tajnim glasovanjem, če je za njo glasovala polovica članov delavskega sveta. Delavec lahko proti takšni izrečni kazni vložijo spor pred rednim sodiščem.

Delavec mora povrniti materialno škodo podjetju, če jo povzroči namerno ali zaradi nepazljivosti.

PRENEHANJE DELA

Delavec sme brez obrazložitve ob vsakem času prenehati z delom, med tem, ko lahko delovna organizacija samo z delavčevu privolitvijo sklene, da delavcu preneha delo v delovni organizaciji. Brez njegove privolitve preneha delavcu delo le, če se odpravi delovno mesto, ali če se ugotovi, da delavčeva delovna sposobnost ne zadovoljuje zahteve njegovega delovnega mesta. Sklep o prenehanju dela se izda pisмено in z obrazložitvijo.

Delavec, ki je razrešen kot direktor, ostane še naprej član delovne organizacije, ki mu je dolžna ponuditi drugo delovno mesto, ustrezno njegovim sposobnostim.

Če delavec samovoljno prekine delovno razmerje je dolžan povrniti delovni organizaciji vso škodo, ki nastane s samovoljno prekinitev dela. Kadar delavec neposredno ali ob prekinitvi treh dni preide z dela iz ene v drugo delovno organizacijo, se v tem primeru ne smatra, da je prekinil delovno razmerje.

Delovna organizacija določa s statutom dan, od katerega teče rok, v katerem morajo biti znova razpisana vodilna delovna mesta. Za začetek roka mora določiti najkasneje 1. januar 1967.

Delovne organizacije so dolžne statute in splošne samoupravne akte s temeljnim zakonom o delovnih razmerjih uskladiti v roku enega leta od dneva, ko stopi ta v veljavo, to je najkasneje do 7. aprila 1966.

Zadovoljni oskrbovanci

Tudi letos so oskrbovanci doma počitka v Saleku praznično proslavili Dan rudarjev in borcev. Med njimi je tudi nekaj upokojenih rudarjev, ki se dobro spominjajo na-

pornega dela v rudniku. Bivši borci in aktivisti pa radi obujajo spomine na narodno osvobodilno borbo. Rudniški odbor sindikata je za letošnji praznik pogostil vse oskrbovance. Rudarska godba pa jim je pred njihovim odhodom pridrila koncert narodnih in partizanskih skladb. Oskrbovanci so bili zelo zadovoljni.

V imenu rudniškega kolektiva je oskrbovance pozdravil tajnik rudniškega odbora sindikata Jože Kumer in jim čestital k obema praznikoma. Sporočil jim je tudi, da jim je sindikalna organizacija, poleg pogostitve, odobrila še brezplačni prevoz z avtobusom na izlet v Slovensko Primorje. Tega so bili oskrbovanci posebno veseli, ker mnogi med njimi našega Jadrana še niso videli. Ob koncu koncerta rudarske godbe sta se v imenu oskrbovancev zahvalila oskrbovanca Ivan Sovič in Franjo Krejačić, ki sta oba invalida še iz prve svetovne vojne in aktivista NOB. Zelo sta rudniškemu kolektivu mnogo uspehov pri nadaljnem razvoju rudnika in naše Saške doline.

Tajnik rudniškega odbora sindikata Jože Kumer.

Na pogostitvi je bilo videti polno veselih obrazov, saj so bili zelo hvaležni gostiteljem.

460 novih članov Zveze mladine

Osnovne šole so za konferenčno obdobje 1964/65 zaključile svoje delo. Šolska vrata so se za tri mesece zaprla, učenci pa si bodo v počitnicah na morju ali v planinah nabrali novih moči za uspešen nadaljnji študij, uk ali delo v proizvodnji.

Kakor vsako leto, so aktivni ZMS na šolah v Velenju, Sošanju in Smartnem ob Papi tudi letos imeli letne konference. Na njih so kritično ocenili svoje delo, povedali kaj

je bilo dobrega in slabega. Najpogostejše oblike dela, ki so se jih posluževali, so bili razni krožki — OZN, marksistični, dramski in drugi, v katerih so mladi našli torišče izvenšolskega dela, tu tako koristno izrabili svoj prosti čas. Takšno delo jim bo prav gotovo koristilo tudi kasneje v njihovem vsakdanjem življenju.

Posebno pozornost so posvetili sprejemu svojih tovarišev iz sedmih

razredov v vrste Zveze mladine. Pripravili so jim kratke zabavne programe, na koncu pa jih tudi pogostili.

Organizacija Zveze mladine je tako okrepljena za 460 novih članov. Prepričani smo, da jim bo ta pomemben dogodek dolgo časa ostal v spominu in da bodo kot dobri mladinci opravičili zaupanje, ki jim je bilo s sprejemom izkazano.

V KAIRU * *

ti topla arabska kri tu ne trpi plesa. Vse se giblje in hiti z nezmanjšano hitrostjo. Pogled se ustavi obiskovalcu na reklamah, ki so napisane v vijugasti in zviti arabski pisavi ali pa v lepo črčeni in urejeni latinici, v francščini, angleščini... Tu je skoraj vse evropizirano: osvetljevanje, napisi na trgovinah in hotelih, zvočna tuja imena. Mesto živi, kot v srcu Evrope. A trgovci, ti so povest zase. Arabška kri, napolitanska zgovornost in nemška upornost.

Skozi hrup prometa se slišijo glasovi raznašalcev mleka in prodajalcev časopisov. Spominčki in spominčki na vse strani. Moral sem jih kupiti, saj sem bil vendar v Kairu. Kupil sem in zadovoljno odšel, misleč, da sem prevaral trgovca. Toda, ko sem

se ozrl me je zadovoljstvo kaj hitro minilo. Trgovčev nasmeš med vrati je dovolj zgovorljiv, spet mu je prišel v roke nepoučen kupec.

Na ulici sem srečal mlado arabsko ženo, zelo okusno oble-

čeno in s tradicionalno šminko na ustnicah in očeh. Z ulice zavije skozi park v lepo urejeno zgradbo z napisom — Univerza. Nekdaj brezpravna žena lahko danes v Egiptu občuti vso blaginjo civilizacije in enakopravnosti.

To je Kairo! Ne, to še ni ves Kairo. Izstopil sem iz avtomobila, zavil s širokih pločnikov v ozke ulice s sivimi in od časa porčnelimi zgradbami. V ulice polne otrok arabskega sveta, pisanih oblek in ogrinjal. Zrak je prepopen z znojem, vonjem po vse mogočih odpadkih in specialitetah z malih arabskih krčmic. Na vogalu sedi brezskrbni kadilec norgile in ravnodušno opazuje svoj svet. Skozi priprta vrata začudeno opazuje tujca par oči, črnih kot oglje in svetlečih kot alaba-

ster. Čudijo se tujcu, ki se je drznil prodreti sem v tuji svet. V teh ulicah in kotičkih sta se vgnezdila beda in neznanje že od davna. Vse teče in vendar kot da stoji, brez sprememb skozi dolga stoletja...

Gneča ljudi me je ponesla s seboj v srce orientala, v ambient, ki je lasten samo Kairu. Bil sem v ulici zlata, kjer bi lahko kupil najdragocenejši nakit in vse mogoče predmete iz zlata. Ulica je središče tega velikega in edinstvenega arabskega trga. Na trgu je vse izloženo očem in otipavanju. Gneča, vročina, glasni kliki trgovcev, delavnice in majhne trgovine, ki so prenatrpane z vso mogočo robo in po svoje okrašene. Roba na tleh sredi ulice, roba na mizah in pultih, vse splošna trgovina, ki predstavlja sejem na arabski način. Tu se vse nudi, prodaja in kupuje. Od otroških igračk, začimb, spominčkov, kitajskega porcelana, pohištva, zlatega nakita, domačih zdravil pa vse do najnovejših elektrotehničnih predmetov. Trgovci vlečejo za rokave, trpajo blago v roke in kličejo obiskovalca s »sir«, »senjor«, »zemljak... Na široko objasnjujejo in bvalijo, da jim je zelo težko ubežati.

Izčrpan, zaprašen in naveličan vsega sem se s težavo prebil do prve prometne ulice ter poiskal

taksi. Teh je v Kairu zelo veliko in tudi vožnja z njimi ni draga. Počasi se začne spuščati mrak in mesto spremeni barvo od neštetihih prižganih neonskih svetilk in barvnih reklam. To je čas, ko se človek počuti po dnevni vročini in suhi žeji mnogo bolj prijetno in sveže.

Z muko in na hitro sem pojedel večerjo in namesto počitka ponovno odšel na ulice, v noč, ki ni noč, kajti mesto je čudovito osvetljeno in trepet pod težo vseh mogočih in nemogočih luči. Na ulici sem neodločno obstal in premišljeval, v kateri nočni lokal bi šel. Vabili so me Continental, National, Piramide in še mnogo drugih. Odločil sem se za Piramide in prišel še ob pravem času. Poiskal sem prazen prostor in v napetem pričakovanju čakal na presenečenja.

Program in artisti po zgledu Evropejcev so me zanimali. Vendar še vedno nisem bil potešen, še vedno sem pričakoval nekaj novega, še ne doživetega. Kaj? Tišino naenkrat preseka drhteča arabska plesalka polna sladke otožnosti in sočustvovanja. V pramenih reflektorskih žarkov se prikaže silhueta žene. Začetek plesa je zelo mehak, rahlo zvižanje in tresljaji po taktu orientalske glasbe človeka omamljajo. Ritem postaja vse hitrejši,

kretnje plesalke vse bolj sunkovite, vse bolj strastne. Koraki so nežni in skloni, roke govore, telo vzvalovi, lice postane skozi svetleče kodre las omamljivo, sanjavo in zanešeno od lastne glasbe. Lokal se predrami, roge zacepetajo, roke podzavestno s ploskanjem spremljajo takt. Ta ritem popolnoma razburka arabsko kri. Gledalci ploskajo še dolgo po tem, ko je plesa že konec. Postal sem nekam nemiren. Kako tudi ne, saj sem videl pravi orientalski ples. Spremljal sem ples mlade žene, ki je plesala tako zanešeno, da predrami še najbolj pasivnega gledalca. Njeno telo se podreja glasbi in lastni volji kot steune poslušne violine. Nehote sem dobil občutek, da je plesalka nasledila tisočletne izkušnje arabske žene — orientalk.

Iz Kaira sem odšel kot na krikih resničnega doživljanja, novega in prvokrat doživetega. Mimo grede sem se spomnil Čegarjevih besed v nekem osvobodjenem mestu: »Prišel, videl, zmagal!« Tudi sam sem prišel v Kairo, videl in namesto zmage — zadovoljen odšel.

Napisal FRANC LENART, ki služi vojaški rok v JNA in je bil v sestavi sil OZN na Sinaju.

IZ VEGRADA - IZ VEGRADA - IZ VEGRADA

Načrtno izobraževanje tudi v gradbeništvu

Kakor v vseh ostalih panogah gospodarstva, se tudi v gradbeništvu s polnim tempom uvaja in uveljavlja načrtno strokovno izobraževanje. To načrtno in sistematično vzgojo kvalificiranega kadra v gradbeništvu narekuje tudi vse hitrejši prehod iz klasičnega — obrtniškega načina gradnje na sodobnejši industrijski način.

Pri tem velja še posebej poudariti, da gradbeništvu v svoji stopnji razvoja in perspektivi ne predstavljata več sezonskega dela, kakor tudi, da so poklici v gradbeništvu, kot zidar, tesar, strojnik — upravljalec gradbenih strojev in drugi, enakovredni ostalim poklicem v industriji. Prav tako pa so se tudi povprečni osebnih dohodki v gradbeništvu približali ali celo izenačili osebnim dohodkom v industriji.

Splošno gradbeno podjetje »VE-AD« Velenje, ki izvaja visoke in nizke gradnje, projektiranje in druge gradbene storitve, se zaveda potrebe po načrtni vzgoji strokovnega kadra. Tako je s pravilno politiko stipendiranja zadnjih treh let že dobilo prve strokovne sodelavce. Zadnji dve leti pa je pričelo načrtno reševati tudi izobraževanje ostalega kvalificiranega kadra, predvsem preko rednega uka. Tako ima sedaj v učnem razmerju 51 vajencev, in sicer: 33 vajencev zidarske stroke; 5 vajencev tesarske stroke; 3 strojnike; 6 vajencev pleksarske stroke; 3 vajencev elektroinstalaterske stroke in 1 vajenca avtomehanične stroke.

Pri sprejemu vajencev v uk pa velja omeniti, da z letošnjim šolskim letom prične veljati reforma pouka na vajeniških šolah, oziroma na poklicnih šolah, kot se bodo bive vajeniške šole v bodoče imenovali. Po tej novi reformi pouka na poklicnih šolah, bo vajencev takoj ob pričetku učnega razmerja, ki mora biti sklenjeno do 31. avgusta 1965, vključen v 6-mesečno poklicno šolo, kar pomeni, da bo po programu poklicne šole opravljal šolo za 2 letnika skupaj, a ves preostali

čas, do 3 mesecev pred potekom učne dobe, ko bo ponovno vključen v 3-mesečno poklicno šolo, se bo praktično izobraževal in izpopolnjeval na delovnem mestu pod nadzorstvom inštruktorja vajencev. SGP »VEGRAD« že ima 2 inštruktorja vajencev za zidarsko stroko in 2 inštruktorja vajencev za tesarsko stroko.

Podjetje skrbi tudi za dodatno izobraževanje in izpopolnjevanje odraslih na delovnih mestih. Tako so letos v okviru delavske univerze v Velenju organizirali 3-mesečni tečaj za polkvalificirane zidarje, tesarje in strojnike gradbene

mehanizacije. Tečaj je uspešno zaključilo 27 tečajnikov za PK zidarje in tesarje ter 8 za PK strojnike-upravljalce gradbenih strojev.

V veliko zadovoljstvo samcem in mnogim poročencim delavcem, ki so zaposleni pri podjetju iz ostalih republik, ima podjetje samski dom in novo restavracijo družbene prehrane s klubskim prostorom.

Iz tega se da zaključiti, da podjetje mnogo svojih sredstev vplaga, tako v izobraževalne namene strokovnega kadra, kakor tudi v ostale splošne namene za čimboljše življenjske pogoje svojih članov.

Nimamo modne hiše ?

V 4. številki »Saleškega Rudarja« je prizadeti F. K. objavil dve fotografiji, ki prikazujeta perilo, ki se suši na oknih stanovanjskega »Kristlovca« bloka nad trgovino »Sodobna oprema« v Velenju.

V zvezi s tem bi rad nanizal samo nekatera gola dejstva, brez namena koga zagovarjati.

Glede na lep izgled našega mesta, cvetlice, parki ipd., vsekakor ni vzpodbudna slika, ki se nam prikazuje, da tako rečem pri »vstopu« v Velenje s celjske strani. Belo in ostalo perilo, med katerim prevladujejo pleničke (pozoren opazovalec bo tudi to opazil), že od daleč rftotajo in nam pritegnejo pozornost nase.

Kdor ne pozna razmer v stanovanjskem bloku, bo dejal, nekulturni ljudje, kdor pa pozna prostore v njem, bo verjetno drugačnega mnenja.

Marsikdo ne ve, da je ta lepa, moderna hiša funkcionalno tako ne funkcionalna, da ljudje, ki v njej bivajo, nimajo kje prati, niti sušiti perila. Vsak verjetno še nima superavtomatskega pralnega stroja, sicer pa ga verjetno tudi ne more kam postaviti, kajti kopalnice so komaj

tolikšne, da je lahko prostora v njej samo za eno odraslo osebo. Nekateri pravijo, da je konstruktor tega bloka pred leti dobil Prešernovo nagrado! Pa še to, v kleti hiše je bila predvidena izgradnja skupne, sodobne pralnice, vendar je iz neznanih razlogov ta varianta odpadla, ter so raje ta prostor odstopili trgovskemu podjetju »Bazen«. Sedaj ta prostor služi za skladišče trgovine »Sodobna oprema«.

Veliko je takih družin, ki vozijo perilo na pranje na vse konce in kraje Saleške doline, celo v Soštanj. Veliko pa je tudi takih družin, ki imajo po več majhnih otrok in morajo kar sproti kaj oprati in hitro posušiti. Toda kje? Ljudje so pač šli po liniji najmanjšega odpora in so namesto manjkajočih teras in balkonov uporabili »praktična« okna, in to seveda na sončni strani, ki pa je tudi najbolj na očeh.

Vsi smo prepričani, da to nikamor ne vodi, če hočemo obdržati dostojno podobo našega mesta. Mislim, da bi lahko vsi skupaj — stanovalci, hišni svet in investitor — vendar lahko našli neko skupno rešitev; samo začeti je potrebno.

Valter Končan, Velenje

NISMO POZABILI NAŠIH BORCEV

Predsednik KO ZB NOV iz Soštanja sprejema čestitke pionirja.

Partizanska patrolja na krajevni proslavi v Soštanju.

Ob praznovanju dneva borca so na vseh oboležjih iz naše revolucije položili vence.

SPET DELAVSKI SVET

Po enem letu so v tovarni usnja Soštanj ukinili prisilno upravo. Člani kolektiva pa so ponovno izvolili delavski svet podjetja. Volitev se je udeležilo 71,09 odstotkov vseh zaposlenih. Novi delavski svet ima 35 članov.

Za dobo dveh let so bili v delavski svet izvoljeni: **Stane Bolha, Viktor Čepelnik, Fanika Globačnik, Franc Godec, Franc Gorčan, Franc Hlačer, Franc Komprej, Stanko Koren, Jože Kranjc, Marjan Leskošek, Ivan Matko, Stanko Navodnik, Franc Potočnik, Bolf Ravljen, Ivan Sevnikar, Janez Slatner, Darinka Uranič, Franc Zučko** in za dobo enega leta: **Mihael Berložnik, Franc Čas, Mihael Drey, Ivan Globačnik, Slavko Golob, Franc Gril, Rudi Klamfer, st., Herman Lenik, Franc Medved, Edi Pokleka, Karla Potočnik, Rudolf Ravljen, Franc Šapar, Maks Turk, Ludvik Vede in Andrej Zidar.**

PIONIRJI NAM PIŠEJO

Hvala - tovariši iz »Gorenja«

Pionirji, člani pionirskega odreda Jamski škratje osnovne šole Miha Pintar-Toledo, se zahvaljujemo tovarni gospodinjске opreme »Gorenje« Velenje, ker nam je omogočila izlet na Primorsko, v tiste kraje, ki so znani iz narodno osvobodilne borbe in so nam mladim zaradi oddaljenosti tudi težje dostopni.

Čeprav nam vreme ni bilo naklonjeno in čeprav je nagajal avtomobilski motor, smo bili z izletom zelo zadovoljni. Ogleдали smo si Idrijo, rudarski muzej, kjer smo se seznanili s preteklostjo rudnika in z rudami, ki jih skriva v sebi idrijska zemlja. Ogleдали smo si tudi Cerkno, rojstni kraj mladinskega pisatelja Franceta Bevka, majhno, a prijazno mesto ter

bolnišnico Franjo, ki kakor sokolje gnezdo leži med divjimi prepadnimi stenami na dnu soteske. Izdelbel jo je potok, ki ima v tem delu največjo moč. V mislih smo se povrnil v leta borbe, ki so poleg junaštva rodila tudi toliko iznajdljivosti. Kolikim borcem so prav te skromne barake ob požrtvovalni negi zdravniškega osebja nudile prvo pomoč, mnogim pa tudi ozdravljenje.

Za vse, kar smo videli in lepega doživeli na tem prijetnem izletu, se imamo zahvaliti delovnemu kolektivu Gorenje.

Za pionirski odred Jamskih škratov
Meta Rotovnik

Potrebne so investicije v kadre

Lansko leto je bilo v občini 240 rednih in 62 izrednih stipendistov. Stipendira pa samo 33 odstotkov vseh delovnih organizacij v občini. Leto 1964 so stipendirale naslednje delovne organizacije: zavod za zaposlovanje delavcev 7, LIK Soštanj 3, Bolnica za TBC Topolšica 10, Termoelektrarna Soštanj 27, EKK Velenje 36, Vegrad Velenje 7, Tovarna usnja Soštanj 9, Projekktivni biro 1, Tovarna gospodinjске opreme Velenje 12, Kmetijska zadruga Soštanj 4, Rudnik lignita Velenje 62, Komunalno obrtni center Velenje 1, Komunalna banka Velenje 4, Rudarski šolski center 2, Zdravstveni dom Velenje 11, Velma Velenje 1, Oljka Smartno ob Papi 3 in Skupščina občine Velenje 40.

V skladu s priporočilom Izvršnega sveta skupščine SR Slovenije je komisija za stipendije pri občinski skupščini Velenje sklenila, da bo stipendiranje decentralizirala. Ta komisija je sedaj stipendiralna kadre za potrebe šolstva, občinske uprave ter sodišča. V bodoče pa bo spremljala, koordinirala in usmerjala stipendijsko politiko in kadrovanje v občini.

Prevladuje mnenje, da bi bilo dobro vsa sredstva delovnih organizacij, ki jih namenijo za stipendije, združiti v občinskem merilu in bi z njimi razpolagala občinska komisija, ki bi se povezala s kadrovskimi službami delovnih organizacij. Do takšnih ugotovitev vodi dejstvo, da je v občini precej primerov, ko v posameznih delovnih organizacijah lažje dobi stipendijo otrok zaposlenega, ki je na lestvici višji in ima boljše osebne dohodke.

Dopisujte v

»ŠALEŠKI RUDAR«

O PROBLEMATIKI STIPENDIRANJA IN PERSPEKTIVNI KADROVSKI POLITIKI SO VEČKRAT OBSIRNO RAZPRAVLJALI ORGANIZACIJE V VELENJSKI OBČINI. DRUŽBENO POLITIČNIH ORGANIZACIJ V VELENJSKI OBČINI UGOTOVILI SO, DA SE JE ZADNJA TRI LETA STEVILO STIPENDISTOV V NEKATERIH DELOVNIH ORGANIZACIJAH NEKOLIKO POVEČALO, Vendar je stipendistov na splošno še vedno premalo, če hočemo v občini dosegati sodobno organizacijo proizvodnje in povečati produktivnost dela. Tudi skupščina občine Velenje je lansko leto poslala vsem delovnim organizacijam priporočilo, da bi stipendiral nadarjene otroke svojih delavcev, ki imajo nižje osebne dohodke, ne glede na smer in stopnjo solanja.

PREGLED STIPENDIJ V OBČINI VELENJE V MESECU JUNIJU 1965

Delovna organizacija	Stipendisti		Stipendija	
	redni	izredni	najnižja	najvišja
Rudnik lignita Velenje	62	15	12.000	28.000
Vegrad, Velenje	11	3	12.000	23.000
Zdravstveni dom Velenje	11	4	10.000	18.000
Zavod za zaposlovanje del. Velenje	8	1	20.000	23.000
Lesno industr. kombinat Soštanj	3	—	8.000	30.000
Bolnica za TBC Topolšica	10	—	12.500	14.000
Elektrarna Soštanj	26	—	11.000	25.000
Energokombinat Velenje	33	—	12.000	20.000
Tovarna usnja Soštanj	5	—	12.000	16.000
Projektivni biro Velenje	2	—	15.000	20.000
»Gorenje« Velenje	12	—	16.000	50.000
Kmetijska zadruga Soštanj	4	—	10.000	16.000
Komunalno obrtni center Velenje	1	1	30.000	30.000
Komunalna banka Velenje	3	—	12.000	14.000
Rudarski šolski center Velenje	2	—	10.000	18.000
Velma Velenje	1	2	25.000	25.000
Kom. obrt. center Smartno ob Paki	2	—	10.000	14.000
Gimnazija Velenje	5	—	15.000	30.000
Os. šola Gustava Šiliha Velenje	5	12	15.000	30.000
Os. šola Miha Pintarja Velenje	2	7	15.000	30.000
I. osnovna šola Soštanj	2	6	15.000	30.000
II. osnovna šola Soštanj	1	4	15.000	30.000
Osnovna šola Smartno ob Paki	1	1	15.000	30.000
Posobna šola Velenje	—	1	15.000	30.000
Center za glasb. vzgojo Velenje	2	2	150.000	30.000
Vrtec	2	—	15.000	30.000
Občinska uprava	5	2	15.000	30.000
Izd.lov. gumir. papirja Velenje	1	—	15.000	15.000
Chrom-metal Velenje	—	1	15.000	15.000
Galanterija Soštanj	—	1	15.000	15.000

Potrebno in nujno je, da tudi tiste delovne organizacije v občini, ki sedaj niso in ne podeljujejo stipendije, prouče njihove potrebe in možnosti. Zavedati se moramo, da so investicije v kadre nujne in potrebne. Delovne organizacije morajo navedeni plan potrebe in plan stipendij šolsko leto 1965/66 in za perspektivno obdobje.

šport šport šport šport

Šoštanjčani zmagovalci

Moštva in sodniki pred pričetkom turnirja.

V počastitev rudarskega praznika dneva borca je NK Rudar priredil mednarodni nogometni turnir na katerem so povabili SV Zeltweg iz Avstrije, NK Celje in NK Partizan iz Šoštanja.

Tekmovanje je otvoril predsednik NK Rudar tov. Todorović, pozdravil nastopajoče in zaželel ekipam kar največ uspeha in fair borbe. Pred pričetkom tekmovalja pa sta tov. Rudi Ževart in Karel Vrečko v imenu Občinske zveze za telesno kulturo Velenje podelila ekipama NK Rudar in NK Partizan Šoštanj pokale v znak priznanja za doseženi uspeh v preteklem tekmovalju.

Že v prvem srečanju Šoštanj — Zeltweg so Šoštanjčani pripravili prijetno presenečenje in na težkem terenu premagali avstrijske nogometaše z rezultatom 2:0.

V drugem srečanju prvega dne pa NK Rudar premagal nogometaše Celje z rezultatom 3:2.

Drugi dan sta se najprej pomerili premagani ekipi za 3. in 4. mesto. Po dokaj nezanimivi igri so Celjani premagali nogometaše Zeltwega z rezultatom 2:0.

V finalni tekmi pa sta se pomerila Rudar in Partizan Šoštanj. Nogometaši Rudarja so bili vsekakor fa-

Velenjčani (v temnih majicah) čestitajo Šoštanjčanom ob osvojitvi 1. mesta.

DVIGALCI IZ SARAJEVA V VELENJU

Pred časom so imeli dvigalci domačega »Partizan-Rudarja« v gostih dvigalce TAK »Železničar« iz Sarajeva. V prijateljskem srečanju so zmagali gostje s prednostjo 33,5 kg — (125,5:1236,0). Domača ekipa je nastopila okrnjena brez Saleja in Jenča, kar je nedvomno vplivalo na izid. Vendar je treba omeniti, da so razen Krevslja nastopili sami mladičji. Najboljši izmed vseh je bil mladič Melanšek, ki je dvignil v trilateralu 320 kg. Izven konkurence pa je v težnem dvigu izenačil državni mladičinski rekord s 110 kg. Tekmovanje je vodil zvezni sodnik Ludvik Čizmek.

Rezultati:
»Železničar« Sarajevo — 1269,5 kg: 1. Kadrić Ismet (305,0 (100,0, 90,0, 115,0); 2. Lihovae Radjo 305,0 (100,0, 87,5, 117,5); 3. Lojo Rašid 270,0 (82,5, 80,0, 107,5); 4. Silajdžić Emil 247,5 (77,5, 75,0, 95,0); 5. Paranos Boro 312,5 (97,5, 97,5, 117,5); 6. Hošo Kemal 290,0 (90,0, 90,0, 110,0).
»Partizan-Rudar« — 1236,0 kg: 1. Melanšek Franc 320,0 (107,5, 90,0, 122,5); 2. Velunšek Ivan 295,0 (95,0, 85,0, 115,0); 3. Salmić Emil 295,0 (95,0, 85,0, 115,0); 4. Krevselj Leopold 290,0 (90,0, 85,0, 115,0); 5. Zaluberšek Jože 265,0 (85,0, 75,0, 105,0); 6. Cigler Leonard 215,0 (70,0, 60,0, 85,0).

Elektra na zaslužen odmor

V nedeljnih treh kolic prvenstva slovenske košarkarske lige so Šoštanjčani zabeležili 2 zmagi in en poraz. V 9. kolu so v Domžalah premagali domače košarkarje z rezultatom 80:61. V 10. kolu pa so na domačem igrišču slavili tesno, vendar pomembno zmago med Branikom iz Maribora z rezultatom 56:54 (30:28). Šoštanjčani so bili skoraj ves čas tekme v vodstvu, vendar so proti koncu popustili, tako da so gostje najprej izenačili, nato pa celo vodili. V zadnjih sekundah igre pa je tekmo odločil v korist Elektré Zupančič z dvema prostima metoma. Šoštanjčani so to pot odlično zaigrali, najbolj pa so se izkazali Zupančič, Lukman in Kac.

V zadnji tekmi spomladanskega dela prvenstva pa so košarkarji Elektré gostovali v Mariboru in se pomerili z najboljšo ekipo prvenstva »Mariborom«. V prvih minutah igre je kazalo, da bodo Šoštanjčani pripravili presenečenje prvenstva in premagali domačine, saj so vodili kar s 14:2. Toda v nadaljevanju so

popustili, kar so izkoristili Mariborčani in uspeli premagati Šoštanjčane.

Košarkarji Elektré so v spomladanskem delu prikazali dobro košarko. Posebno v zadnjih tekmah so pokazali, da imajo odlično ekipo, ki bo v jesenskem delu pokazala vse svoje sposobnosti in se potegovala za eno vidnih mest na lestvici. Zato lahko pričakujemo v nadaljevanju prvenstva ponovne zmagе doma in v gosteh.

Domžale : Elektra 61:80 (29:39)
Elektra : Branik 56:54 (30:28)
Maribor : Elektra 71:62 (37:37)

LESTVICA:

Maribor	11	10	1	843	: 638	20
Jesenice	11	8	3	795	: 735	16
Branik	11	7	4	686	: 618	14
Svoboda	11	7	4	648	: 629	14
Elektra	11	6	5	604	: 627	12
Ljubljana	11	5	6	728	: 726	10
Tivoli	10	4	6	740	: 705	8
Ilirija	11	3	8	669	: 766	8
Sora	11	3	8	655	: 700	6
Domžale	10	0	10	565	: 779	0

Moštvo, ki zaseda 5. mesto v slovenski ligi.

Rokomet na boljši poti

ROKOMETNI TURNIR V VELENJU

Letošnjo rokometno sezono so velenjski rokometasi klavrno končali. Po nešportnem izgledu na domačem igrišču na prvi tekmi letošnjega dela prvenstva v štajerski coni je dejavnost sekcije močno popustila. Sankcije — zaprto igrišče in kaznovani igralci. Od ekipe, ki je dokaj uspešno nastopala, je ostalo le še nekaj mladih igralcev, katerim so se pridružili še mladinci. Tako je klub formiral mlado ekipo, ki pa ni bila kos zahtevnemu tekmovalju, poleg tega pa so morali vse tekme odigrati izven domačega kraja.

Da se podobne reči v bodoče ne bodo ponovile bo moral klub pristopiti k načrtni vzgoji mladih igralcev, ter jim dati poleg rokometnega znanja tudi moralne kvalitete. Za to se bo moralo zavzeti celotno vodstvo kluba, ki bo moralo svoje težnje bolj enotno zastopati.

Rokometna sekcija »Partizan — Rudar« je priredila v počastitev rudarskega praznika rokometni turnir, ki so se ga poleg domače ekipe udeležili še »Partizan« Šoštanj in »Partizan« iz Slovenj Gradca (mlada ekipa).

Prvo mesto je osvojila ekipa Partizana iz Šoštanja, ki je premagala oba nasprotnika.

Rezultati:
Velenje : Slovenj Gradec 8:6
Šoštanj : Slovenj Gradec 8:5
Šoštanj : Velenje 7:5.

Vrstni red:

1. Šoštanj 4 točke, 2. Velenje 2 točki, 3. Slovenj Gradec 0 točk.

GIBANJE PREBIVALSTVA

POROČILO O NARAVNEM GIBANJU PREBIVALSTVA V OBČINI VELENJE ZA MESECE JUNIJ 1965

ROJSTVA:

2 deklici in 1 deček.

POROČILI SO SE:

- STROPNIK Ivan, rudar iz Skorna št. 43 in GREGOR Marija, kmetovalka iz Skornega št. 27.
- PŠENICNIK Leopold, rudar iz Šoštanja, Matija Gubca 14 in VIRBNIK Marija, delavka iz Šoštanja, Matija Gubca 14.
- JUVAN Vinko, rudar iz Velenje, Tomilčeva 24 in STOŽIR Ivanica, delavka iz Lokovice št. 44.
- GAJSEK Marko, upokojenec iz Metlec št. 10 in PLANINC Ana, gospodinja iz Metlec št. 10.
- KOREN Albin, mizarški mojster iz Celja, Veselova 3 in DORN Rozalija, službenka iz Celja, Veselova 3.
- ROTOVNIK Rafael, ključavničar iz Velenja, Kerankova 3 in OSTIR Nada, reskarka iz Velenja, Copova 5.
- AVBERSEK Stanko, rudar iz Pake št. 66 in BOROVIK Marija, gospodinja iz Pake št. 51.
- GOLOB Anton, usnarj iz Pesja št. 88 in PRIMOŽIČ Milena, šiviljica delavka iz Šoštanja, Primorska 6.
- POTOČNIK Ivan, delavec iz Plešivca 61 in DOLER Karla, poljedelka iz Plešivca št. 24.
- ORLENIK Franc, električar iz Velenja, Celjska 73 in PANTNER Ida, službenka iz Pake št. 8.
- VISNER Hubert, kovinostrojar iz Velenja, Serčerjeva 6 in NOVAK Anđžela, delavka iz Šoštanja, Trg svobode 9.
- KORELC Franc — Pavel, rudar iz Podkrajja pri Velenju 13 in NOVAK Franciška, službenka iz Podkrajja 14 pri Velenju.
- NOVAK Alojz, kovski mojster iz Podkrajja pri Velenju 14 in UŠEN Stanislava, delavka iz Podkrajja št. 48 pri Velenju.

— MURKOVIC Ivan, krojaški pomočnik iz Velenja, Copova 13 in PIRS Ivana, službenka iz Velenja, Stanclova 26.

— ZUPANC Marjan, orodni ključavničar iz Celja, Tovorna 3 a in SPEGL Ana, tehničarinja iz Velenja, Celjska 61.

ZLATO POROKO STA IMELA:

— CALLIGARO Anton in Marija iz Pesja št. 61.

UMRLI SO:

- LEB Alojz, čevljar iz Pečovca 38, star 36 let.
- GRUDNIK Ana, gospodinja iz Hrastovca 31, stara 72 let.
- DOLIC Terezija, gospodinja iz Velenja, Celjska 31, stara 84 let.
- POVH Franc, upokojenec iz Pake št. 1, star 62 let.
- OSTIR Cecilija, gospodinja iz Pake št. 73, stara 77 let.
- POLAK Valentin, kmetovalec iz Rečca ob Paki 9, star 34 let.
- PUNCER Anton, upokojenec iz Pake vasi št. 1, star 72 let.

Šoštanj v luči turizma

Redko kateri kraj se lahko pohvali, da ima na prireditvah kulturnega ali turističnega značaja dovolj obiskovalcev. Ker zaradi tega privedite za organizatorje niso kdo ve kako, donosne, zato munitakatero črtajo iz programa. Tako postajajo znani turistični jeziki vedno manj turistični in dejavnost zamre že sredi sezone.

Kako je s turizmom na šoštanjskem področju? Nosilec turizma bi morala vsekakor biti planinska postojanka na Slemenu. Če jo primerjamo s planinskim domom na Gori Oljki je Andrejev dom vreden obžalovanja. Promet doma na Gori Oljki je znašal maja nad 3,5 milijona dinarjev. To je zaradi strme ceste in oddaljenosti vsekakor lep poslovni uspeh. Poleg tega pa je postojanka tudi dobro založena z jedili in pijačo. Ob dobri gostinski izbiri, ki jo nudijo na Gori Oljki, bi lahko zardel prenekateri gostinski delavec najboljših gostinskih obratov v Šoštanju. Le polovico prometa dosežejo z jedili, ostalo pa s prenočišči, prodajo pijače in spominkov. Planinska postojanka na Gori Oljki ima zelo slabe pogoje glede nabave in dostave. V okolici ni lovnega področja in se bavi izključno z obiskom srednjehrbovskih turistov.

Kdor pozna dom na Slemenu bo lahko na podlagi opisanega sam ustvaril svoje mnenje. Brez dvoma turizmu uhaja turistični dinar. Niso v dovoljni meri izkoriščeni dani pogoji in kapacitete.

Za domačega turista mesto Šoštanj ni posebno mikavno, da bi se v njem zadrževal dalj časa. Tu se zadržijo le kratek čas. Zategadelj je treba izkoristiti v bližnji okolici vse kar je in poskrbeti za nove turistične zanimivosti. Zavednje so iz turističnega vidika zelo zanimiv-hrbovski kraj. V tej vasi bi morali urediti gostišče.

Pa še nekaj o Šoštanju, kjer so vsi pogoji za razvoj turizma. V mestu je dovolj gostinskih lokalov, trgovin, razgibano je kulturno in zabavno življenje, zgrajen pa je tudi nov kopalni bazen. Slednji bo gotovo privabil dosti turistov v Šoštanj.

Ceprav so v Šoštanju vsi pogoji za uspešno turistično dejavnost se zaradi neenotnih interesov in različnih lokalnih stališč, zavira nadaljnji turistični razvoj. Potrebno je več skupnih akcij in prireditev. Turistično društvo teži za tem, da bi bile vse prireditve ozko vezane s turizmom. Zal težnje turističnega društva niso vsi prireditelji povsem upoštevali. Nujno je, da odpravijo neenotna mišljenja in da vsa društva, organizacije in ostali skupno programirajo turistično dejavnost.

KINO

- KINO »SVOBODA« VELENJE
- Dne 22. in 23. julija 1965:
- »GOSPOD PREDSEDNIK STOP« italijanski film
- Dne 24. in 25. julija 1965:
- »CLOVEK KI JE UBIL LIBERTI VALANSA« ameriški barvni CS
- Dne 27. in 28. julija 1965:
- »NEZADRŽNI« angleški VV film

KINO »KAJUH« SOSTANJ

- Dne 21. julija 1965:
- »VOJNI HEROJ« ameriški film
- Dne 24. in 25. julija 1965:
- »POD OKRILJEM NOCI« angleški film
- Dne 29. julija 1965:
- »RIMSKO ZLATO« italijanski film
- Dne 31. julija 1965:
- »POSLEDNJA PRICA« nemški film

RAZGLAS

Po 6. točki navodila o postopku z najdenimi predmeti (Uradni list FLRJ št. 93/49) objavlja oddelek za notranje zadeve skupščine občine Velenje, da je bil na območju mesta Šoštanj (Prešernov trg 4) najden spodaj navedeni predmet denarnica z gotovino 590 din.

Prosimo lastnika izgubljene denarnice in denarja, da ga prevzame pri tukajšnjem oddelku v roku enega leta po objavi tega razglašja. Po tem roku bo najdeni predmet postal last splošnega ljudskega premoženja.

ŠALEŠKI RUDAR

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

Letnik in izdajatelj: Občinski odbor SZDL Velenje — Urejuje uredniški odbor: Maruša Dolejši, Ivan Fljavž, Franjo Kljun, Franc Lesnik, Ljuban Naraks, Milan Šterban, Jože Tekavec, Alojz Zavolovec in Rudi Ževart. — Casopis izhaja vsak drugi četrtek. — Posamezna številka stane 30 din. — Letna naročnina 700 din in polletna 350 din. — Naročnina se vplača vnaprej na tekoči račun 603-16-608-43 pri Narodni banki Šoštanj. — Naslov uredništva: »Šaleški rudar«, Velenje, Tlivo trg 2. — Kopirsov in fotografij ne vračamo. — Tisk in klistiranje: CP »Celjski tisk« Celje.

DOPIŠNO ŠOLANJE Bogastvo otroške ustvarjalnosti

Pri Zvezi združenj borcev NOV Slovenije že dalj časa dela dopisna šola. Sedež šole je v Ljubljani, Parmova 39. Šola ima poleg osemletke organiziran pouk tudi v srednji ekonomski šoli. V to šolo se lahko poleg članov Zveze borcev NOV, vpišejo tudi drugi občani.

V naših delovnih organizacijah je še mnogo delavcev, ki še nimajo dokončane osnovne šole. Njihova nezadostna splošna izobrazba jih gotovo ovira pri uspešnem opravljanju delovnih dolžnosti, pa tudi v samoupravnih organih ne morejo sodelovati tako uspešno, kot bi bilo potrebno, saj so znanje in razgledanost delovnih ljudi osnova za naš uspešnejši in hitrejši gospodarski razvoj. Zaradi tega bi morale kadrovske-socialne službe v naših podjetjih storiti vse, da bi se odstotek

zaposlenih z nedokončano osnovno šolo hitreje zmanjšal. Mnogi delavci bi si lahko osnovno šolo pridobili z dopisnim šolanjem v poprej navedeni šoli, ki ima organizirano osemletko v dveh stopnjah. V prvo stopnjo se vključujejo vsi oni, ki niso dovršili več kot 4 razrede, v drugo stopnjo pa tisti, ki so zaključili vsaj šest razredov osnovne ali njej enakovredne šole. Po uspešno opravljenih izpitih na II. stopnji dobijo učenci spričevalo o uspešno dokončani šoli.

Ta oblika šolanja, ki ni vezana na vsakodnevni obisk predavanj, je ugodna za vse zaposlene in bi bilo prav, da bi se je naši delavci posluževali v večji meri in da bi jim vodstva podjetij pri tem nudila vso potrebno pomoč.

Ob zaključku šolskega leta so učenci II. osnovne šole v Soštanju, pod vodstvom vzgojiteljev nižjih in višjih razredov, pripravili uspelo razstavo svojih likovnih in tehničnih izdelkov. Izredno lepi in funkcionalni prostori obnovljene šole, še posebej pa obe veliki avli, sta omogočili lep aranžma razstave. Na slavnostno okrašenem prostoru je stal kip maršala Tita in pisatelja Ivana Cankarja, s stene pa je obiskovalce pozdravil, z otroško roko lepo napisan, verz našega rojaka pesnika Kajuha »To leto bo naše in naša bo letos pomlad, prišla bo tako, kot prišla je enkrat, a vendar drugače«.

V razredih nižje skupine so obiskovalci lahko videli ne samo bogato zbirko risb in slik, ki so prikazovale veliko izpovedno moč otroških fantazije, ampak tudi veliko učnih pripomočkov, ki so jih izdelale različne učiteljice. To je vsekakor zelo umestno, saj je treba učiteljem, ki so bili v pretežni večini obiskovalci razstave, prikazati tudi del učitelja, ki si pri razlagi snovi pomaga z različnimi učnimi pripomočki in lastne izdelave.

Najmlajši tudi izredno rad delirajo najrazličnejše živali, ki jih prav posrečeno vključili v izprovizirano pokrajino v peskovniku. V obeh avlah so obiskovalce presenetili veliki mozaiki izdelane zelo natančno iz različnih krpic temo olimpijskih iger. Tehnika mozaika je zelo zamudna, zato so tega dela lotili učenci osmih razredov. In ne samo mozaiki, tudi ostala dela, ki so visela pod stekli na bočnikih, so pričala o izredni nadarjenosti otrok, ki so v najrazličnejših tehnikah pokazali svoje ustvarjalne sposobnosti.

Danes risanje ni več utesnjeno spono disciplinskega ali pa omentalnega risanja, pač pa usmerjeno v svobodno izražanje lastne fantazije in kreativnosti. Vloga učitelja je, da učence vodi usmerja ter jim pokaže najrazličnejše tehnike, nikakor pa ne sme posegati v njihovo duševnost ustvarjalnost. Otroci se naj pri delu sproste kakor takrat, ko pri slovesni pišejo proste spise. Ko že na njem najrazličnejše tehnike ni kor ne smemo prezreti dandana tako zelo popularne grafike. To za šolske razmere sicer zelo koristna tehnika za katero potrebujemo najrazličnejše pripomočke. Vsekakor pa lahko z noži in v domače izdelave dosežemo prav lepe uspehe, kar so učenci tudi praktično dokazali. Vsekakor velja omeniti vrsto lepo modeliranih kipov, ki so jih na ličnih podstavkih kazali javnosti učenci šestih razredov.

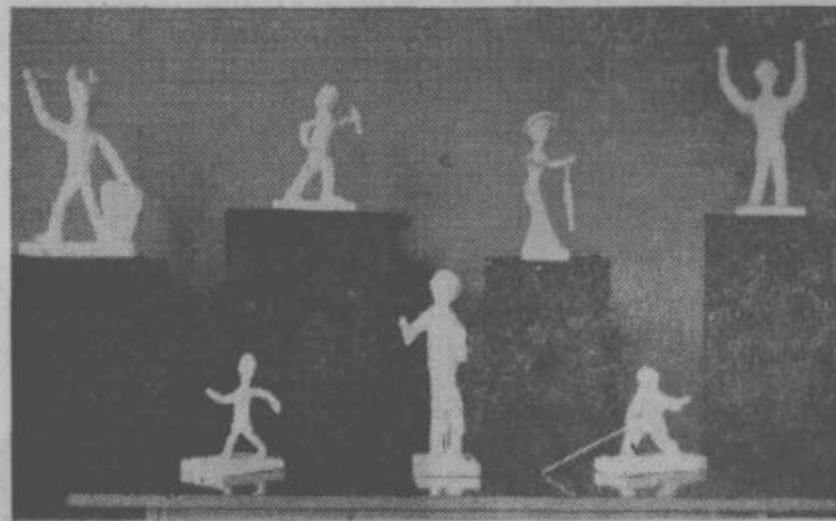
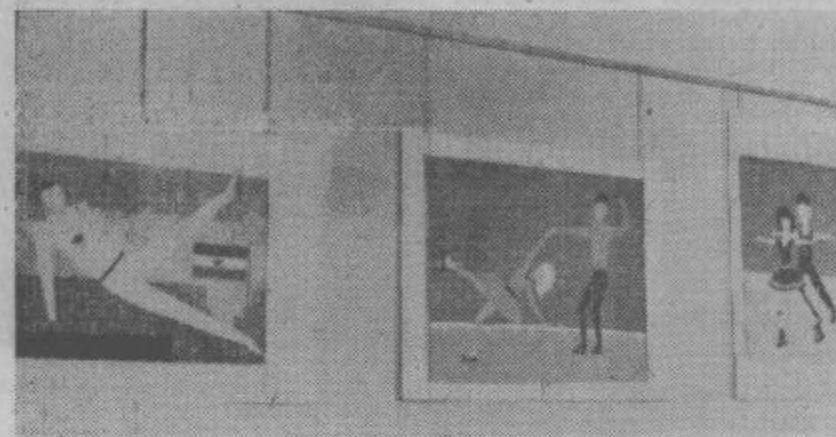

Figure iz mavca, delo učencev šestih razredov.

Mozaiki - na razstavi v II. osnovni šoli v Soštanju.

Svet delovne skupnosti upravnih organov Skupščine občine Velenje razpisuje za šolsko leto 1965/66 naslednje

ŠTIPENDIJE

- 1 na višji šoli za socialne delavce,
- 1 na višji ali srednji šoli za zdravstvene delavce - oddelek za sanitarne tehnike,
- 1 na ekonomski fakulteti,
- 1 na pravni fakulteti - družbeno politična usmeritev

K prijavi, ki jo je treba vložiti najkasneje do 31. 7. 1965, naj kandidati priložijo življenjepis, prepis diplome srednje šole in zadnjega šolskega spričevala.

V prijavi navedite podatke o poklicu, delodajalcu in delovnem mestu staršev, številu ostalih družinskih članov, njihovo starost, če se šolajo še podatke o višini morebitne štipendije.

Nove vajeniške nagrade

Višina vajeniških nagrad je bila dosedaj določena z zvezno uredbo o nagrajevanju vajencev. Občinske skupščine so bile samo pooblaščenice, da so smele višino teh nagrad glede na svoje konkretne razmere povečati ali zmanjšati za 20%. V naši občini so morali vajenci prejemanj v prvem letu učenja vajeniško nagrado v višini 5.500 dinarjev, v drugem v višini 6.500 dinarjev in v tretjem letu v višini najmanj 7.500 dinarjev.

Novi temeljni zakon o delovnih razmerjih pa prenaša tudi določanje plačila za delo vajencev v pristojnost tistih delovnih organizacij, pri katerih se vajenci učijo svoj bodoči poklic. Ta plačila pa v prvem letu učenja ne smejo biti manjša kot 50%, v zadnjem letu učenja pa ne manjša kot 80% od povprečnega osebnega dohodka nekvalificiranih delavcev v tisti delovni organizaciji. Podlaga za najmanjše zneske nagrad vajencem v

delovnih organizacijah, ki ne zaposlujejo nekvalificiranih delavcev in pri samostojnih obrtnikih, je povprečen osebni dohodek nekvalificiranih delavcev, v katerem je delovna organizacija oziroma samostojni obrtnik. To povprečje ugotavlja pristojni občinski organ. Na nagrade vajencev in učencev strokovnih šol s praktičnim poukom pa se po določbah pravilnika o načinu obračunavanja in plačevanja prispevkov iz osebnega dohodka delavcev ne plačujejo prispevki od delovnega razmerja.

Temeljni zakon o delovnih razmerjih je začel veljati 8. aprila 1965 in imajo zaradi tega vajenci od tega dne dalje pravico do vajeniških nagrad v poprej navedeni višini s tem, da bo vsaka delovna organizacija morala določiti osnove in merila za dodeljevanje vajenskih nagrad s svojimi samoupravnimi akti.

ZAHVALA

Oskrbovanci in uprava doma počitka v Saleku se pristočno zahvaljujemo rudniškemu odboru sindikata in celotnemu kolektivnemu rudnika lignita Velenje za koncert rudarske godbe, pogostitev in za odobreni prevoz z avtobusom na izlet v Slovensko Primorje.

Želimo vsem članom rudnika lignita Velenje še mnogo delovnih uspehov.

Oskrbovanci in uprava doma počitka Salek

OB OSEMINESEMDESETI LETNICI

ESPERANTO - mednarodni jezik

Letos poteka 78. leto odkar je znani jezikoslovec, Poljak dr. Ludvik Zamenhof ustvaril mednarodni jezik - esperanto.

Kaj je esperanto? Esperanto je mednarodni jezik, prav tako živ jezik kot vsi drugi. Prilagojen in zgrajen je tako, da se ga lahko naučijo vsi sloji ljudi, od delavca in kmeta do izobraženca. Kot vsi drugi jeziki se je tudi esperanto polagoma razvijal. Nastal je in razvija se v okolju človeške družbe.

Esperanto ne pomeni samo jezik, ampak tudi idejo enotnosti človečanstva. Ljudje, ki govorijo mednarodni jezik, se ne čutijo zapostavljeni kot pri rabi kakšnega drugega svetovnega jezika. Esperanto vzgaja ljudi v duhu humanizma, rodoljubja in internacionalizma. Mednarodni jezik goji med ljudmi ljubezen in ne sovraštvo, mir in ne vojno, napredek in ne zaostalost. Odstranjuje diskriminacijo malih jezikov, nacionalne predsodke in šovinistične težnje. To so le nekatere odlike esperantizma.

V današnjem času, ko človek išče poti v vesolje, bi bilo sramotno, da ne bi našel poti do svojih najbližjih prijateljev, sosedov in drugih ljudstev. Ravno zaradi tega in zaradi njegove vsestranske uporabnosti je esperanto že tako razširjen in ukoreninjen, da ne bo dolgo, ko bo uradno

uvečen kot obvezni jezik v šolah.

Esperantisti se redno zberejo na mednarodnem kongresu, seminarjih, festivalih, konferencah in raznih letovanjih. Redno se zbirajo v svojih klubih, kjer praktično uporabljajo esperantski jezik. V esperantu je tiskanih mnogo knjig, revij in časopisov. Tudi nekatere radijske postaje imajo za esperantiste posebne večurne programe. Omembe vredno je tudi to, da je predsednik SFRJ tov. Josip

Broz-Tito dober esperantist in prida med narodni ne more biti resnično zblizjevanje vse dotlej, dokler ni njeni jezik ne bodo obvezno poučeni v šolah. Seveda sam jezik ne pomeni dosti, če esperantisti ne znajo ceniti in spoštovati tisto, za se danes bori vso napredno človečanstvo sveta - za mir in spoštovanje človekovih pravic.

Tudi v velenjski občini imamo nekaj esperantistov. Dobro bi bilo, bi se jim pridružil čim več naših in tako pripomogli k hitrejšemu, plodnejšemu odstranjevanju preprek naprednega mednarodnega gibanja.

Dane Pirto

Nova rudarska godba

V novi mladinski godbi je tudi nekaj deklet.

Kakšne imamo cene pri nas...

Cene artiklov dne 5. 7. 1965

	Velma Velenje	Tržnica Velenje	Agropromet Celje poslovalnica Velenje	Merkur Soštanj
Krompir	120	135	110	120
Cebula	180	180	210	220
Cesen	300	230	360	260
Zelje - glave	80	90	80	90
Solata - glave	120	100-120	240	200
Kumare	350	230-320	340	400
Grah	180	170	230	190
Korenček	280	400	450	450
Peteršilj	300	430	420	450
Paradižnik	—	420	450	400
Ohrovt	230	—	—	280
Jagode	400	—	460	460
Cešnjice	220-300	220-300	300	240
Limone	300	300	280	300
Jajca	35-37	36	40	38
Fižol stročji	320	280	350	350
Cvetača	400	350	350	360
Jedilne buče	—	—	140	150
Marelice	—	—	460	460
Koleraba	180	170	240	240

MALI OGLASI

Ugodno prodam glinasto peč in radio aparat »Minervas«. Groblnik Gustav, Celje, Trubarjeva 13.